

PAVEL SÉDIR

MAGICKÁ ZRCADLA

Věštění, jasnozření, úroveň astrální, evokace, posvěcení, Urim
a thumim, zrcadla Bhattahů, arabská, zrcadlo Nostradamovo,
Swedenborgovo, Cagliostrovo

Přeložil a poznámkami doplnil
OTAKAR GRIESE

---

vyšlo v PENTAGRAMu, sborníku vybraných spisů okkultních, č. 1., roč. II., jako součást Knihovny
Svobodné školy věd hermetických, svazek XXI., – nákladem Ústředního nakladatelství okkultních děl
v Přerově 1921

אנלם

Úvod.

Zázraky fyzického světa člověka nikdy sdostatek neuspokojovaly; jiný v počátcích vzniku lidské společnosti nahlédal do onoho světa, postřehoval neviditelné a toužil po nekonečnu. Bídny a osamělý tvor, ustavičně bojující s mocným osudem, pudově hledal v sobě správnou cestu, světlo k oživení ochabující naděje. Nebudu rozebírat primitivních společností a počátečních kultů; čtenáři dobře znají tuto křížovou cestu lidstva se všemi etapami fyzických strastí, z nichž vypučel nový duchovní život.

Z těchto úzkostlivých výkřiků a otázek, jež kladli naši ubozí předkové šumějícím vodám, lesům a hvězdám, zrodilo se věštění. Letící pták, zvíře na cestě, povětroň, osvětlující noc, odpovídali na jejich otázky; fyzická příroda přispěla především k vybudování veliké vědy věštecké.

Studující prameny okkultní tradice, dovídáme se, že nejvyšší Moudrost pověřila anděly řízením trojího vývojového hnutí na planetě; někteří z nich padli a mezi adepty nacházíme tajemné syny obou táborů. Svoje nesčíslné a vzácné znalosti spojili ve vědeckou soustavu a jejich duchovní teorie dokonale souhlasí a jsou totožné se zákony pravzoru.¹ Hlavním, nejpodstatnějším a nejdůležitějším zákonem jest onen zákon trojice.²

Pokusím se tu načrtnouti ohromnou soustavu věštčí. Člověk je trojí: *tělo*, *duše* dvojnásob polarizovaná, a *duch*³. Svět je trojí: *příroda* (nižší), *lidstvo* (Adam biblický) a *nadpříroda* neboli příroda vyšší (duchové, planetární geniové, andělé). Jsa uprostřed kosmu, je člověk s to zkoumat každou z oněch tří říší tou neb onou mohutností. Tot' základna našeho třídění.

Člověk fyzický, dotazuje se přírodních hmot, založil věštění přirozené; zkoumaje lidi, uvedl v život všechna odvětví fysiognomie; vyslýchaje duchy, očekával odpovědi v magickém kruhu. Zduchovělému člověku odpovídá příroda na dotazy obrazy snovými; takový jedinec, probudiv duchovní smysly, je s to čísti v duši svých bližních, slyší v posvátném spánku extatickém, kterak geniové k němu promlouvají; je-li teskliv a znepokojen, odpovídá mu nebe astrologií, v magickém řetězu zasvěcenců mluví k němu tarot, starověké terafimy aneb dokonce světlo samého Slova vdechuje mu svědomitou věštbu. Následující tabulka to lépe objasní:

---

¹ Pravzor neboli archetyp, nejvyšší oblast bytí, úroveň křesťanského Boha. „Jsou tři říše: pravzor, makrokosmos a mikrokosmos, t. j. Bůh, příroda a člověk.“ Rob. Fludd. – „Vesmír, jakožto oživený celek sestává ze tří principů: přírody, člověka a Boha; filosofie hermetická nazývá tyto principy makrokosmem, mikrokosmem a pravzorem.“ Dr. G. Encausse ve „Vědě Mágů“.

² Viz Lacuriovu a Barletovu znamenité práce o trojici.

³ Viz Papusovy „Základy praktické magie“ a jeho „Vědu Mágů“.

Nejá	Člověk fyzický	Člověk astrální	Člověk intelektuální
Příroda	¹ Přírodní věštění	² Sny	³ Astrologie
Lidství	⁴ Fysiognomie povšechná	⁵ Astrální citlivost, jasnozřivost atd.	⁶ Tarot
Nadpříroda	⁷ Magie, fyzické projevy neviditelná	⁸ Extase	⁹ Věštění vědomé

Vidíme, že ten, kdo chce dosáhnout mistrovství v divinaci, jest se především přesvědčiti o vlastním vývoji astrálním (pole 5. naší tabulky), středišti celého systému, těžišti celého rozvoje, což jest i principem jogy.⁴

Magické zrcadlo je nástrojem esoterního rozvoje astrálních smyslů; jím můžeme se přesvědčiti o své vnímavosti. Podotýkám, že tento předmět studia jest nad mé síly a že nezamýšlím vyčerpati jej na následujících stránkách. Jednoduché objasnění hyperfysiky (fysiky o nadmyslném) lidské i mimolidské a přístroje, jimiž lze proniknouti do nejvyšších oblastí, toť vlastní předmět mého studia. A budu šťasten, dostane-li se opravdovému pracovníku četbou následujících řádek několika důležitých pokynů.

Připomínám, není-li jiné, že i tato drobná knížka je dobrou, přece však zrazují všem, aby praktikovali magii jakéhokoli druhu. Abych vypsál příčiny, bylo by mně napsati celý svazek. Píše tyto řádky, chtěl jsem podati metodu nejméně nebezpečnou, aby lidé, odhodláni nahlédnouti do astrálního světa, mohli ukojiti svoji zvědavost, aniž by se vydali ve fyzické nebezpečí. Vyvstanou jim sice jiné nástrahy, avšak daleko menší a méně nebezpečné.

---

⁴ Joga, sanskrtské slovo, značí spojení s Bohem, pravou koncentrací, posvátné školení Indů. Jako filosofický systém založil jej Patandžali; mnozí jmenují jeho (joga je rodu mužského) zakladatelem Jadžňavalkju, domnělého autora Jadžur-vedasja, Šatapatha-Brahmanam a Brihad-Aranjaka. Jako cvičební systém existoval však dlouho před těmito indickými mudrci. (Pozn. překl.)

THEORIE

Neviditelno.

Více, než v každé jiné epoše západních dějin, vrhá se současnou vědou vytříbený duch do nekonečného bludiště světa jevů. Učení encyklopedisté předstihují se v úsilí, aby roztřídili vědecké poznatky. Marná námaha. Nová pozorování stále boří i nepečlivěji vybudované teorie v důsledku nepochopení pojítka, o jehož existenci málokdo ví a jehož dovede účinně použití ještě méně jedinců, kteří je znají. Toto pojítka, bod rovnováhy a spojka mezi dvěma světy jest – a čtenář to zajisté již uhodl – třetím článkem zmíněné trojice. Nepředpojatý zkumatel starých náboženských symbolů viděl v trojici hlavní zákon stvoření a také všechna dogmata uvádějí ji na prvním místě. Podáme čtenáři Papusův výklad tří kosmických úrovní:

„Každý ústrojný i neústrojný útvar, vnímaný našimi smysly, je dílem velikého umělce, nazvaného Stvořitelem, jenž náleží nejvyšší, tak zv. tvůrčí úrovni. Mezi nejvyšší úrovní a světem hmotným existuje úroveň prostředkující, jejímž úkolem jest, aby přijímala dojmy z nejvyšší úrovně a uskutečňovala je ve hmotě.“⁵ Okkultní tradice nazývá tuto prostředkující úroveň *oblastí astrální*.

Ježto každý zjev náleží do světa fyzického dění a jeho prvotní příčina do oblasti ideí, oblasti metafyzické, náleží prostředí, umožňující projev, do světa zákonů neboli do světa astrálního. Svět astrální, toť Proteus nekonečných tvarů, prostředník, jenž trpně přijímá určité kladné účinky světových principů, je živý, vyvíjí a organizuje, a oživiv, nechá je působiti, když se staly doplňkem jeho samého a jeho hojných schopností, ve tvorbě a vývoji hmoty. Působením známých fyzických sil, tímto druhým oplodněním, vznikají viditelné projevy, jež jsou zároveň slávou i zoufalstvím pozitivní vědy.

Tradice praví: Mezi příčinou a účinkem působí vždy mohutnost, zvláště a bezděčně přizpůsobená dvojí povaze principu, aby bylo dosaženo účelu.⁶

Co jsem tuto jenom zhruba načrtl, je největší revolucí čtvernosti, již mistrnými tahy popisují ve svých podivuhodných pracích současní mistři okkultismu.

Pravá podstata mysterií neviditelná, děsících nás svojí hloubkou, vymyká se našemu badání.

Je tedy stále měnlivá síla přizpůsobovací, jež je samou podstatou astrálna a jež projevuje se pohybem, živoucí? Je astrálno jedinou živou bytostí, aneb ohromným souhrnem živých jedinců? Analogie nás nutí, abychom odpověděli na obě otázky kladně. Nadto vysokí zasvěcení a vynikající filosofové exoterní spatřují ve vesmíru ustavičnou proměnu, která vlastně smrt (v pravém slova smyslu) vylučuje.⁷ V důsledku toho nutno říci s učenci nejpokročilejší doby: Co se pohybuje, žije; neviditelno je bytostí jedinou a zároveň i souhrnem ohromného množství bytostí, a člověk, sestávaje

⁵ Viz Papusovu „Vědu Mágů“.

⁶ Tato přizpůsobovací mohutnost (síla), povšechná a ve všech svých formách zkoumaná, toť Fo-Hat (kosmická síla) zasvěcenců severní Indie, Šaktis (negativní fáze síly), žena velikých bohů zasvěcenců brahmanských, Adam-Eva Geneze atd. Je šestero takových universálních mohutností, syntetisovaných v sedmé.

⁷ Viz Leibnitzovu „Monadologii“.

z nesčetných buněk, je sám buňkou kosmického těla Adama-Kadmona.⁸ Ačkoli nechápeme gigantických podstat těchto okkultních individualit, co se nám jeví jako nevědomé prostředí, je ve skutečnosti jedinec s tělem, duší a duchem, o čemž přesvědčíme se hlubší meditací a jemnou podívanou v magickém zrcadle.

Rekapitulujeme svoje, poněkud snad nejasné vývody. Principy krajně jednoduché, zjevy nekonečně mnohonásobné, mezi nimi pojítka, orgány: tak jeví se vesmír všem, kdož do něho vnikají zvenčí. A můj pokus nemá jiného účelu, než aby toto neviditelné dokázal, aby uvedl opravdového badatele na cestu, jež ho přivede, bude-li si přát, ku břehům oceánu světla a života, z jehož hloubek vyvěrají světy.

Jasnovidnost.

Jasnovidností nazýváme schopnost viděti, čeho nelze vnímati zrakem fyzickým. Lze nám vyvíjeti jasnovidnost *časovou a prostorovou*; ona odhaluje nám budoucnost i minulost, tato je příčinou jevů, jež dnešní psycho-fysiologové nazývají telepatickými halucinacemi.⁹ Mesmerem počínaje, zabývali se vynikající filosofové němečtí zmíněnou lidskou schopností, hledající pro ni teorii. Pokusím se tu na základě prací Kantových, Schopenhauerových a studií dra K. du Prela,¹⁰ obnovitele monismu, osvětliti poněkud ony málo známé zjevy. Abychom vybudovali teorii, jest nám započítati axiomem, platným pro smysly obecné, že totiž jasnovidnost jest vnímáním.

Co jest vjem? Vjem jest shrnutím pocitů v jednotnou představu věci; jako neexistuje pro nás, čeho nevnímáme, tak lze říci, že pocit a vjem jsou pojmy ekvivalentní.

Podle Vjasa¹¹ [v komentáři k Patandžalimu¹²] je pocit projevem inteligence, myslí, jež zjišťuje vlastnosti předmětu, vlastně jejich zdánlivé projevy. Dle Kapila¹³ je pocit mentálním projevem, který nám předvádí toliko zdání nějaké věci, k níž se vztahuje. Účinkem pocitu je vjem. Konečně Njaja¹⁴ definuje pocit jako akt vědomí, jímž vcházíme ve spojení s předmětem.¹⁵

Uvedené definice tří různých systémů se nápadně shodují. Ukazují, že akt pocitu i akt vjemu potřebují tři činitele, aby se uskutečnili: Vnímatele (mysl, vnitřní mysl), vnímaného (předmět zevních vlastností) a prostředkovatele vnímání (smyslový orgán).

Takový je pochod uvědomovací podle Kapily [Aforismy¹⁶]: 1. idea jako předmět vědomí (grihitri), 2. uvědomení, poznání (grahana), 3. akt uvědomovací (grahja¹⁷).

---

⁸ Adam-Kadmon značí pračlověka před pádem, také lidstvo. Ve smyslu kabbalistickém je Adam-Kadmon projevený Logos, odpovídající třetímu Logu nauky theosofické. (Pozn. překl.)

⁹ Viz četné příklady v Dariexových „Annales des sciences psychiques“ a v různých časopisech spiritualistických.

¹⁰ Viz poslední články tohoto učenice v berlínské „Sphinx“ a jeho dílo „Die Philosophie der Mystik“.

¹¹ Vjasa, syn Satjavati, indický filosof a domnělý autor Mahábháratasja, velké básně o Bharatech. (Poznámka překladatele.)

¹² Patandžalí, indický mudrlec a zakladatel joginského systému filosofického. (Pozn. překl.)

¹³ „Sankja-joga“, I. 89. Viz vynikající závěry Rama Prasadovy v „Theosophist“ z r. 1884. Mnohé jsme si vypůjčili z orientální filosofie, jejíž mistři povždy a jednomyslně zdůrazňovali neskutečnost jevového světa, kterýž závěr jest západníkům přijati.

¹⁴ Njaja jest indická soustava logiky, založená prý adeptem Gótamou.

¹⁵ R. Dubois a J. Renaut zjistili, že fenomen zrění lze v poslední analýze redukovati na fenomen hmatu. U měkkýšů zkoumaných R. Duboisem, jakož i u červů (Darwinem) vyvolaly přechod ze tmy na světlo, intenzivní ozáření dlouhovlnnými světelnými paprsky a trvalé světelné dráždění, vždy určité stažení pokožky, i když nebylo ani stopy po očích. Funkce foto-dermatické prokázaly by nám totéž, co nejstarší náhledy o zrění. Účinkem světla vede si kůže těchto bezobratlovců jako obyčejná sítnice, a světlo, šíříc se napříč horními vrstvami kůže, způsobuje odrazné stažení, obdobné onomu na duhovce. J. Soury, La vision mentale, Revue philos., z ledna 1895. – R. Dubois, Le mécanisme des fonctions photoderamiques et photogéniques dans le siphon du Pholas Dactylus.

¹⁶ Dáváme přednost filosofii sankhja, ježto svým hluboce založeným naturalistickým charakterem je našemu modernímu intelektu bližší.

Pochod vnímání smyslového podobá se vnímání hyperfysickému a především jasnovidnosti. Důkazem toho jsou četné pokusy moderních magnetisérů. Zkoumajíce případy jasnozření, docházíme k týmž výsledkům jako Mohini¹⁸, že totiž subjekt, vnímající zrakově velmi dobře osoby s magnetizérem spojené, i z míst, kam byl vyslán, osob těch naprosto neslyší a naopak, je-li subjekt jasnoslyšným, nebývá jasnovidným; s tímto úkazem setkáváme se i při jevech psychometrických. Z toho plyne, projevuje-li se duše magnetizovaného subjektu brzo tím, brzo oním smyslem hyperfysickým, že každý z těchto smyslů disponuje zvláštním orgánem, a jako stává oko fyzické, ucho fyzické atd., že existuje i oko astrální, ucho astrální atd. Avšak proč projevy astrálních smyslů jsou tak vzácné a tak nesnadno dosažitelné, když smysly ony existují? Zajisté proto, že si neuvědomujeme jejich činnosti a že naše vědomí nezasahuje ještě do úrovně astrální (úroveň transcendentního vědomí badatelů německých). Celé tajemství vývoje jasnovidnosti tkví tudíž v jediném: v rozšíření pole našeho vědomí.

A nyní pokusme se vymezit pojem vědomí, abychom rychleji našli prostředek k jeho rozšíření. Vědomí je onou schopností našeho já, jíž rozlišujeme sebe od jiných předmětů; je to vztah mezi mým já a ne-já, udržovaný různými systémy citlivosti. Jeho výcvik předpokládá nezbytně schopnost vjemu. Zkušenost učí, že vnímáme předměty v té míře, v jaké jim věnujeme pozornost.¹⁹ Že pozornost je v podstatě zjev dobrovolný²⁰, potvrzují všichni filosofové. Proto sledující řetěz svých vývodů můžeme usoudit, že pole vědomí rozšíříme až k jasnovidnosti jedině, když vložíme do díla vůli aneb touhu.

A kterak jest nám užítí vůle? Hledejme pomoc u vědy východní, přijměme především její poučení, abychom se vyvarovali malicherných pokusů. Staří indiští vědci se domnívali, že duch a hmota nejsou věci rozdílné, nýbrž že jsou dvěma póly jedné a téže podstaty. Jedním z důsledků této teorie bylo, že dali lidskému hnutí a myšlení hmotný charakter.

Kromě těla fyzického existuje ještě tělo subtilní (jemné), utvořené z jemných prvků, disponující celým ústrojím smyslovým (smysly, intelektem, vědomím). Je po řadě oživováno tělem příčinným²¹, prvním odrazem Atmana,²² božského Já, Loga. Tělo subtilní má patero smyslů fyzických, patero sil psychických, hýbajících pěti zevními smysly, a patero nástrojů, jimiž operuje oněch pět hybných sil. Jinak tělo fyzické je oživováno jistými orgány, jež moderní věda nazývá *pleteněmi* a Indové *čakrais* (koly); je jich sedm a jsou silovými ohnisky, obrazně lotosy v lidském těle. Jsou to:

1. Muladhara (pleteň posvátná),²³

---

¹⁷ Sankhja je předbuddhistický indický systém filosofický, hlásající dualism (ve filosofii soustava dvou protivných principů, na pr. bůh-d'ábel, bůh-svět, hmota-duch a pod.), pessimism (světobol), atheism (bezbožství) a samospásu. Podle sankhje existují dva věčné principy: prakriti (hmota) a puruša (duch); všechen život na světě je jenom bol, i samé radosti promíseny jsou bolestmi. A poněvadž, přijavše ideu boha, museli bychom ho pokládati za příčinu všech těchto bolestí, tedy za boha ukrutného a stranického, a takovým bůh býti nemůže, je vyloučeno, aby bůh existoval. A ježto nelze nám tedy od nějakého boha očekávat pomoci, je třeba, abychom si pomohli sami a sami sebe spasili tím, že rozlišíme sebe jako ducha od hmoty a uvědomíme si svoje vyšší duchovní „samobyť“. Tím okamžikem rozkládá se hmotná podstata naší individuality a vrací se k prahmotě. Sankhju prý vybudoval Kapila. (Pozn. překl.)

¹⁸ Transaction of the London Lodge of the Theos. soc.

¹⁹ Francouzské attention (pozornost) je odvozeno z latinského tendere ad. směřovati k něčemu, ducha „připojit“ k věci.

²⁰ Ad. Franck, Dictionnaire des sciences philosophiques (Filosofický slovník).

²¹ Tělo příčinné je podle nauky theosofické jediným subtilním tělem člověka, jež přetrvá všechny inkarnace (vtělení), kdežto těla mentální, astrální, etherické a fyzické musí se pro každou novou existenci znova tvořit. Příčinným nazývá se proto, poněvadž je sběrnou, nádrží, uchovatelem všech zkušeností, jež stávají se příčinami, utvářejícími osudy nové existence. (Pozn. překl.)

²² Atman, universální duch, božská monada, sedmý princip esoterního buddhismu; je souborným, odtažitým pojmem lidské bytosti. (Pozn. překl.)

²³ Muladhara (mula = kořen, dhara = země), základní, nejnižší položené čakram, čtyřplátečný lotos neboli středisko kundalini, nalézá se v etherickém, astrálním i mentálním těle v místech dolní základny fyzické páteře; je sídlem, jak jsem již na začátku poznámky uvedl, pozitivní mužské energie kundalini-šaktis neboli „hadího ohně“, zvláštní modifikace pranasja (kosmického principu životního). Okkultním školením probouzí se kundalini-šaktis a vystupující zvolna jemnými kanálky páteře, oživuje postupně jednotlivá astrální (ve smyslu hromadném, tedy

2. svadhištana (pleteň předstojná),²⁴
3. manipuraka (pleteň sluneční),²⁵
4. anahata (pleteň srdeční),²⁶
5. višuddhi (pleteň hrtanová),²⁷

éterická, astrální i mentální) středisko silová, až dostoupí šišinky, fyzického sídla (v mozku) čakrasja sahasvara neboli „tisíciplátečného lotosu“ podle terminologie indické anatomie éterických organismů. Kdykoli nastává takové, abych tak řekl, galvanisování sahasvarasja, zjasňuje se joginovo vědomí, spojuje se v tu chvíli s kosmickým vševědomím, čímž vzniká psychologický fenomen jakéhosi vševědění. Bližší viz v mé brožurce „Význam a užití kosmoskopu v okkultní praxi“. Skloňuje sanskrtská podst. jména, ponechávám namnoze koncovky sanskrtské. (Pozn. překl.)

²⁴ Čakram svadhištana (šestiplátečný lotos), sídlo negativní ženské energie iča-šakti, nalézá se v páteři nad muladharaja asi ve stejné výši s pupkem. Probuzeno, neobyčejně zmocňuje duchovní vůli joginovu. Aby se mohla probudit kundalini-šaktis, třeba dříve probudit iča-šaktim. (Pozn. překl.)

²⁵ Manipuraka (desitiplátečný lotos), sídlo energie para-šaktis, nalézá se v krajině sluneční pleteně (plexus solaris) a je spojeno se střediskem v pupku éterickými proudy. Rozvádí nashromážděné a přebytečné po celém těle a probuzeno, propůjčuje žáku železné zdraví. O způsobu jeho probuzení viz moji brožuru „Význam a užití kosmoskopu v okkultní praxi“. (Pozn. překl.)

²⁶ Anahata (dvanáctiplátečný lotos), astrální středisko v krajině srdeční; sídlo energie krija-šaktis, síly sebevědomé myšlenky. Probuzeno, propůjčuje žáku poznávací mohutnost, umožňujíc mu poznati smýšlení lidí a některé síly zvířecí a rostlinné. (Pozn. překl.)

²⁷ Višuddhi (šestnáctiplátečný lotos), astrální pleteň v krajině hrtanové; sídlo devatta-šaktes (způsobující zívání) a zejména manrika-šaktes (kouzelné síly slova). Probuzením tohoto střediska nabývá žákova řeč magické moci. V pražském Zmatlíkově nakladatelství právě vyšly pěkný spis Bo-Yin-Raův „Kniha o živém Bohu“ nutí mne, abych zaujal k některým překladatelovým poznámkám stanovisko kriticky pracujícího okkultisty. Toto zabočení ke knize Bo-Yin-Raově patří jaksí k mé poznámce o hrtanové pleteni višuddhi, jak hned uvidíme, a je zároveň odpovědí na dotazy z řad českých okkultistů ohledně „slovní magie“ a doplněním poznámek pana překladatele. Je pravda, že ve smyslu kabbalistického je každé písmeno zároveň číslem a tedy každé slovo součtem určitých čísel, avšak tento prostý fakt ještě nestačí, aby se určité slovo stalo magicky účinným. Písmeno, slabika, slovo, věta (mantras, modlitby, zařikání) jenom tehda magicky působí, přihlížíme-li netoliko ke kvalitě chromatické (barevné) a hudební. A v magii slovné (mantrické) hraje kvalita hudební neboli intonace (zapění, udání tónu) roli nejdůležitější. Každý tón má svoji barvu a číslo, a jako takový utajuje v sobě i určitou sílu, již uvolnit může kdokoli, dovede-li jen vhodně vysloviti, a řekněme přímo, zazpívati určitá slova. Exaktní věda přiznává se k tomuto esoternímu axiomu, ovšem velmi stydlivě a zdaleka, tvrdíc, že mezi pozitivy zrakovými (barva), sluchovými (tón) jeví se v podstatě jakási příbuznost a že disharmonie tónů a příkrost barevných kontrastů vyvolávají pocity nelibé, jako naopak harmonie zvuková nebo barevná naplňují nás pocity příjemnými. A nejnovější pokusy ukazují, že lze i hudbu „vidět“ a barvy „slyšet“, že tedy světelný paprsek určité délky budí nejen v ústrojí zrakovém, nýbrž i v ústrojí sluchovém zvláštní stav, jež sobě uvědomujeme jako pocit určité barvy a určitého tónu. A co jiného je exaktně vědecký názor, že barvy neexistují v prostoru skutečně, nýbrž jen jako určitý druh chvění étheru, který teprve v naší duši vyvolává dojem barvy, než nechtěným přiznáním se k indické theorii o sedmi tattvabhjas, jako sedmi formách chvění kosmického étheru, na něž mohou za daných podmínek reagovati všechny naše smysly, zrak, sluch, čich, chuť i hmat, a tudíž vnímati je jako barvu, tón, vůni, chuť a pocit libě nebo nelibě, a poněvadž nejnovější psychofysiologické badání nám jasně ukazuje, jak mocně zasahují pocity příjemné i nepříjemné do zdravého i chorého organismu lidského, zvyšující nebo snižující stupeň jeho odolnosti proti vnějším i vnitřním škodlivinám, a konečně, ježto vědecké poznatky potvrzují dávné tvrzení hermetiků, že pozměňující formu kmitání, můžeme pozměnití tvárnost i vnitřní podstatu jakékoli věci, lze klidně přijmouti učení magické, jež přisuzuje každému písmenu tón, barvu a číslo, a tudíž i určitou sílu. A je třeba jenom znáti působnost určitých tónů, abychom, řádně připraveni a vyškoleni, dovedli jimi konati divy. Jistá sanskrtská, hebrejská a latinská slova jsou jenom proto tak mocná, že byla sestavena přísně podle zákona o vnitřní souvislosti písmen s tóny, barvami a čísly. Mimo to pravá magická slova všech tak zv. posvátných řečí mají ještě vnitřní smysl, který se úplně kryje s výsledným magickým dynamismem jednotlivých písmen, takže jsou dvojnásobně účinná. Zcela jinak působí na všech úrovních bytí hebrejské tetragramaton יהוה, jehož esoterní význam je každému magikovi znám, než nějaké, uměle a pracně z magických kvadrátů vyspekulované české nebo jiné monstrum – také magické. Jakou vnitřní hodnotu magickou může míti taková vumělkovaná sestava písmen, i kdyby třeba číselně odpovídala zamýšlenému účinku, na což klade se v poznámce 86. důraz, když již pouhou změnou intonace lze pozměnití i číselnou hodnotu slova a tudíž i účinek? Pouhými číselnými operacemi v kabbale tedy mnoho nepořídíme. Kabbalistických formulek lze jen tehda s pronikavým úspěchem použít, je-li k nim znám hudební klíč, jinak jsou celkem nepotřebny, zavádějí k pověře a častým nerozvážným

6. aguha (pleteň čelní)²⁸ a
7. sahasvara (pleteň šišínková, otvor Brahmanas).²⁹

odříkáváním v nesprávné intonaci odříkavači i jeho blízkému okolí spíše škodí. Proto zrazuje na př. Blavacká svým žákům časté a nerozumné vyslovování nejobyčejnějšího, ale také neúčinnějšího mantrasja indického „Aum mani padme hum“. Chceme-li na př., aby v nás působilo Atma, je nám první slova tohoto mantrasja naladiti na notu sol (G), na každé m položití přízvuk a v duchu za intenzivní koncentrace na višuddhi intenzivně si představovati modř. Chceme-li operovati s principem Buddhi, použijeme k intonaci noty mi (e) a představujeme si žlut. A podobně pracujeme s ostatními principy. Tvrzení v poznámce 82., že kdyby magické formule vyřkla osoba nezasvěcená, která nemá vnitřního vývoje, že by zůstala bez účinků, potírá hned následující věta, že mohutnými pákami k dosažení výsledku je živá víra. Vždyť jsou to právě prostí venkovští magikové a kořenářky-čarodějky, o nichž nelze přece tvrditi, hledě k jejich začasť zavržení hodným praktikám, že by byli vnitřně vůbec nějak vyvinuti, kteří vykazují v obřadné magii pozoruhodné výsledky. Podle první věty neměli by mít úspěchu, a živá víra věty druhé nestačí zase k vysvětlení, ježto víra působí u takových jedinců toliko na jejich podvědomí, a nejvyš vytyčené vůle, nezbytné k magickým projekcím, nemají. Případ s Angličanem, jemuž jeho vůdce pro nedokonalou znalost němčiny poradil, aby si německou formulku přeložil do angličtiny, čímž byl prý naprosto zvrácen pořad písmen ve formulce, je příliš naivní, než aby dokázal neúčinnost výchvěvů jednotlivých písmen. Předně je podivno, že vůdce, místo aby svého žáka učil přemáhati obtíže, cvičiti trpělivost a oceliti vůli, usnadňuje mu školení dovolením, aby si přeložil jeho formulku do své mateřštiny; za druhé dotčená formulka nebyla asi mantrická, ježto Angličan měl si ji denně opakovati toliko v *mysli* a podrobnějších předpisů o vyslovování mu německý vůdce nedal; podle všeho byla to asi obyčejná věta autosugesční, již zpracovával vůdce Angličanovo podvědomí. Ostatně Bo-Yin-Ra vyvrací sám některé poznámky, když praví na jednom místě v kapitole o Magii slova: „Slovo v *magickém* smyslu je nejvyšší magickou silou. Když bys chtěl nanovo získati tento skrytý smysl, tu se připravuj, abys dovedl nejen slovům „rozuměti“ podle jejich obsahu, nýbrž i vycítiti slova podle jejich *zvuků a tvarů*. Věz, že vše ve vesmíru má svůj *rytmus* (tedy chvění!) a svoje číslo. Nevěť, že třeba i jedinému, jenž *ovládal rytmus a číslo, bylo někdy lhostejno, jakým způsobem skládal slovo ke slovu!* Nehledej význam, chceš-li vstoupiti na tuto cestu. Význam objeví se ti záhy.“ – Je nepochopitelné, proč pisatel poznámky, nepřikládaje významu výchvěvům jednotlivých písmen, neporadil onomu vysoce nadanému badateli v okkultismu, který se prý právě teď zabývá sestrojováním magických kvadrátů pro češtinu (aby dospěl k slovům magicky neúčinnějším), aby této marné práce zanechal, když stačí jakákoli věta z Písma svatého nebo odjinud, aby duši žákovu povznesla. Hořejší zmínka o koncentraci na čakram višuddhi při vyslovování mantrasja *om mani padme hum* (doslova přeloženo: Ó klenote v lotosu, mani = klenot, padme = lotos, aum, om = základ a synonymum chaldejského amen, vztahuje se k nejvyššímu principu a samo o sobě je velmi účinným mantrena) chce naznačiti úzkou souvislost účinku magického slova s oživením tohoto čakrasja, jež dodává magickým formulcám zvláště mocného účinku. Přes to, že každý zvuk ve viditelném světě budí souvztažný zvuk v oblastech neviditelná a tím i určitou sílu aktivuje, je přece ohromný rozdíl mezi slovem člověka obyčejného a slovem jedince, jenž vhodným školením rozvířil čakrani a zejména ono višuddhi. Proto i hlásky tak zv. hrdelné (k, kh) nebo předpatrové (ch) vznikající v krajině čakrasja višuddhi mají v ohledu magickém v každé řeči zvláštní význam a rozhodují ještě s jinými činiteli o „posvátnosti“ řeči. A jsou to zejména sanskrť a hebrejšťina, vyznačující se po větce častým užíváním hlásek hrdelných a předpatrových (bh, gh, dh, kh, th, ch), jež odjakživa byly pokládány za jazyky svaté. S tohoto hlediska noví opravci německého pravopisu neposloužili mnoho svojí mateřštině, vymýtivše z celé řady slov (theilen, thun, Thür, Thiere a pod.) magické h. Modlitba živé víry může sice upozorniti na sebe některé bytosti neviditelná a dosíci jakéhosi vyslyšení, avšak modlitba magicky pronášená rozvířuje nebesa a stává se doslova rozkazem. Nejen že není pravda, že modlitby resp. formulky, odříkávané lidmi duchovně nevyvinutými, nejsou účinné, nýbrž naopak, modlitby odříkávané davem, na př. v kostelích, spiritistických sedáncích a jinde, neprocítěně, nevnitřně, t. j. magicky (tónem, barvou, číslem) nezmocněné, přivolávají nesčetně elementálů, mentálními proudy na taková veřejná místa zanášeny, a ti, místo aby prospívali, povrchně se modlicím škodí. Bližší dozví se čtenář v mém „Rozekrucianském zasvěcení“ (III. stupni B. B. L.), jež nachází se v tisku. (Poznámka překladatele.)

²⁸ Aguha (dvouplátečný lotos) nachází se v krajině čelní u nosního kořene (mezi obrvím) a je sídlem energie kurma- a džhana-šaktis. Oživením tohoto středíště vyvíjí se magický pohled. Nazývá se také svastika, ježto jasnovidci vidí jej jako otáčející se svastiku, symbol věčného kolotání života; spojuje vyšší vědomí s vědomím mozkovým. (Pozn. p.) – Indické knihy nazývají tento orgán světlem hlavy, okem moudrosti, okem nebeským, okem Šivasja, nádrzkou světla, ohně (tedžasas), jenž oživuje všechno lidstvo (Vaisvanara). (Pozn. autora.)

²⁹ Sahasvara (tisícplátečný lotos), středíště v šišínce (glandula pinealis sine conarium v mozku) v sousedství podvěsku mozkového (hypophysis cerebri). Je sídlem dnes ještě utajeného sedmého neboli synthetického smyslu, jako aguha je sídlem šestého smyslu. Podle esoterní nauky budou oba smysly (šestý a sedmý) úplně a všeobecně vyvinuty teprve v sedmé rače; dnes jsou činny jenom ojedinele: trvale u adeptů a některých žáků a

Posledně jmenované středisko (sahasvara) je místem, kde se fyzické energie sublimují, aby udržely v činnosti tělo subtilní. Je to tedy středisko přílivu a odlivu velikého oživovacího proudu těla fyzického, jež Sankaračarja³⁰ nazývá kundalini,³¹ a jako takové náleží do sféry těla subtilního, sídla ducha a vědomí.

Psychický smysl zrakový je lokalizován v pletení čelní.³² Abychom si uvědomili dojmy tohoto orgánu, dostačí, necháme-li, jak praví Upanišady,³³ proudit kundalini pletení aguha, čili prostě řečeno: soustředíme-li volním aktem veškerou nervovou sílu doprostřed obočí, do sídla mentálního zření (oka Šivasja). Čím větší silou nervovou disponujeme a čím dokonaleji vypneme všechno ostatní vnímání,³⁴ tím spíše a většího úspěchu dosáhneme. „Jogin“, praví Patandžali,³⁵ „vidí věci pratibhaja, t. j. světlem neboli vědomím, vyplynulým z okamžitého spojení duše s duchem, po předchozím moudrém cvičení této mohutnosti.“ O tom pojednáme v dalším.

Zrcadlo.

Methoda buzení psychických smyslů je dosti nesnadná. Vyžaduje především usilovné péče o astrální organism, jehož citlivost směřováním vůle k neviditelnému se velmi zvyšuje, a pak je třeba, aby žák vedl nový, ustálený život a aby tento nový směr vtiskl duchu i vědomí. V tomto ustavičném boji se zábavami obyčejného života a s proměnami fyzického světa jest na vůli, aby se upevnila a našla pomůcky v každém ze tří organismů lidského těla. Aby se duchovně rozvinul, je třeba člověku intelektuálnímu, aby cvičil schopnost meditační, jež probudí v něm pravé idey; člověku pudovému jest zahladiti hnutí osobní a naučiti se cítiti s vesmírem a člověku fyzickému nutno se uzavřítí před vnějšími pocity autohypnosou. To vše zdá se asi západním čtenářům málo vědecké a přece jsou to nezbytná pravidla okkultní výchovy, sledovaná odjakživa žáky duchovních škol.³⁶

Aby pronikl k neviditelnému, třeba odvrátiti se začátečníku od viditelného; teprve později, po dlouhém, trpělivém, houževnatém a ustavičném školení dosáhne takového stupně mistrovství, že bude moci vnímat současně svět astrální i fyzický. Odvrátiti se od viditelného, znamená ztratiti vědomí, t. j. spáti jistým druhem spánku fyzického, jež moderní vědci nazvali hypnosou. Ze smyslů spojujících nás s viditelným jsou dva rozhodně pod kontrolou naší vůle; abychom nepocíťovali a nechutnali dostačí, když znehybníme. Odpusťte mi naivnost těchto poznámek; jsou užitečné, neboť ukazují na jednoduchost okkultních prostředků k vyvolání neobyčejných výsledků. Ostatní tři smysly vypneme, uzavřeme-li se jako joginas do tichých a temných místností; takto donutíme vůli, aby čerpala veškeru svoji sílu výlučně z neviditelného, z astrálního silou intelektuálního soustředění, jehož moc je daleko větší, než u většiny sebe pokročilejších badatelů. Bylo by ideální, kdyby se mozku dostalo prostřednictvím oněch tří smyslů pomocníka, jehož stejnost a stálost by nerozptylovala mysl; fyzický smysl byl by takto usmán a vůle našla by nové síly ke školení. Jak známo, užíval již starověk těchto

---

občas u praktických okkultistů v době, kdy vyvolávají tito kmitání anupadaka- nebo adi-tattvasja. Viz Griesův „Kosmoskop“ a jeho spis „Význam a užití kosmoskopu v okkultní praxi“. Tu a tam nazývají toto středisko sahasrara, název odvozený asi od slova sahasra, tisíc. (Pozn. překl.)

³⁰ Sankaračarja, indický reformátor ze VII. století po Kr. Hlásal vedantickou filosofii, veda život opravdového světce, takže byl pokládán za vtělení boha Šivasja. Zemřel v Himalaji ve 32 letech. Trest jeho nauky vydal jsem pod titulem „Paladium moudrosti“ jako X. svazek Knihovny Svobodné školy věd hermetických. (Pozn. překl.)

³¹ Kundalini, orgán étherického a astrálního těla, také čakram muladrara zvaný; sídlo pozitivní mužské energie kundalini-šaktis. (Pozn. překl.)

³² V Chandilly Upanishad, anglicky vydal Tookaram Tatja v Bombaji 1893.

³³ Upanišady jsou prosaické i básnické spisy literatury vedské; jako kabbala vykládá esoterní smysl bible, tak upanišady odhalují vnitřní smysl vedanam. (Pozn. překl.)

³⁴ Zapamatujme si, že smysl zrakový zahrnuje a uzavírá všechny ostatní smysly. Man, „Fragments of forgotten hist.“, London 1885.

³⁵ „Joga-šastra“, kniha II., 34 a d. Viz také podrobné doplňky v Njaja Siddhanta, Sanhagja-Lakšmi, Dhjana-Bindu, Amrita-Bindu, Tripura-Upanishads.

³⁶ O jich stáří lze se přesvědčiti astronomickými záznamy indických učenců.

pomocníků; jsou jimi *vůně, hudba a světlo*. Vědci egyptští a indiští používali jich k okultní výchově svých žáků a s tradicí těchto praktik setkáváme se u všech národů. Podrobností nemohu zde uvádět, naleznete je ve znamenitém a moderním díle Papusově „Základové praktické magie“. Aby vyvolali magický spánek, použili staří mudrci podle subjektova temperamentu jednoho jeho smyslu; ten jednotvárně dráždili potud, pokud nenastal stav hypnotický.

Abychom probudili smysl jasnovidný, jest nám uspati především čich vhodným vykuřovadlem, sluch hudbou speciálního rázu, zatím co v šeru malé lampy upřeme zrak do magického zrcadla. Na magické zrcadlo třeba pohlížeti jako na nástroj usnadňující zahloubání a odvracení pozornost od světa fyzického. Avšak to je teprve prvá polovice našeho díla.

Seznali jsme, jak nesnadný a zdoluhavý je vývoj jasnovidnosti, nelze-li spojití utajenou citlivost „oka Šivasja“ s astrálním prostředím v prostoru. Zdá se mi, že bychom jasnovidnost probudili rychleji, kdyby bylo lze soustřediti světlo astrální v jednom ohnisku, jako je tomu u světla obyčejného v zrcadle konkávním. Taková podmínka je splněna v zrcadlech magických; všude, kde se soustřeďuje světlo fyzické, jest i ohnisko étherické, ohnisko výchvěvů tvůrčího prostředí. Problém zrcadel sférických je tedy rozřešen; spojíme-li oko s astrálním ohniskem, tu po kratší nebo delší době, což závisí na síle mentálního soustředění, touhy nebo dokonalosti, s jakou sedmá astrální síla našeho těla pronikne „ohnivé kolo“; splněním těchto podmínek probudíme jasnovidnost. Vše závisí, opakují, na síle volní. Jasnovidnost nebude snad ani dokonalou, ani přesnou, avšak ustavičným a pečlivým cvikem astrální orgány zcitliví až po nejvyšší mez. Zrcadla sférická, výseky koule jsou tedy nejúčinnější. Zrcadla plochá postrádají mohutnosti pohlcovací a mívají barvu saturnovu.

Toť jednoduchý výklad účinků magického zrcadla. Shrňme jej několika slovy: Utajená schopnost vnímá světlo astrální, což jest výslednicí dvou protivných akcí, jež tvoří trojici:

Dvojí funkce zrcadla:

1) Pohlcování fyzického světla

2) Soustředění na bod v prostoru,
na částičku světla hyperfyzického

—

+

Výsledek: Jasnovidnost.

Doufám, že v dalším temná místa svého výkladu zcela určitě objasním; touha čtenářova dokoná pak ostatek.

REALISACE

Říše astrální.

Pokusme se vniknouti do tajemství této duše, této pořadatelky vesmíru; pokusme se, vedeni analogií a poznatky vidců, popsatí její nesčetné buňky, sféry, moci, hierarchie; je to veliký úkol, do něhož se pouštím jen s omluvou. Obdobně lze říci, že neviditelno sestává (jako viditelno) z prostor a individualit, jež lze rozdělit ve tři velké oblasti: *pozemskou, měsíční a sluneční*.³⁷ Co se týká prostor, nalézáme v každé z těchto tří oblastí jim odpovídající síly činné v člověku: přitažlivé, odpudivé, promítavé, tvůrčí, vnímavé, přizpůsobivé a skladné. Očité pronikání vyžaduje tu trojí přípravu, jíž málokdo je schopen. Abychom se mohli pohroužit do těchto strašných kosmických proudů, jest nám dokonale znáti jejich cykly, zákony a kvality. S hlediska života individuálního³⁸ možno tři oblasti neviditelna přisouditi živlům, elementárům a andělům a z těchto tří kategorií jsou to elementárové neboli duše zemřelých, s nimiž naši vrstevníci domnívají se navazovat styky; zatím týká se to jenom malé části zjevů spiritických. Duše zemřelých bývají někdy poutány k zemi neukojenou touhou, a je povinností jejich zbožných synů, aby zkrátili jich utrpení. Předkové přicházejí rádi do intimního rodinného kroužku, volají-li je potomci láskyplně; tu zjevují se i v magické číši; avšak necht' nikoho nenapadne, aby rušit jejich klid zbytečnou zvědavostí.

Někteří elementárové, jichž energie byla za života obětována výlučně sobeckým záměrem, upadají do prokletých krajů chmurné družice, kde se tísní upíři, černí mágové, bratři zvrácenosti, zaslíbeni nevyslovitelným mukám věčného zatracení;³⁹ tam naplňuje se zákon smrti v absolutním smyslu.

Odvraťme oči vidce od těchto strašných míst a ponořme je v oblast pozemské životnosti, v oblast živlů. Jsou tu duchové živelní, *saganové* Paracelsovi. Jich množství přesahuje jakýkoli výčet. Každá bytost, praví kabbala, každá rostlina, každý kámen je oduševněn. Jsou to projevy tvárné moci, nesčetné armády přírody: *Šadaim*. Na dně chmurných rybníků a močálů leží smutní šedivci siných očí, na hřebenech vzbouřených vln mužští a ženští tritoni a rozmarné undiny, někdy přítelkyně člověka, častěji však nebezpečné čarodějky; zázračné útvary vášní, jichž kouzlo vrhá člověka na úskalí zločinu a šílenství. Slyšíte v podzemních jeskyních křišťálová kladiva skřítků a zlomyslných koboldů? V neviditelných hlubokých kovárnách vězní trpaslíci čisté duše ve skvoucích hrobkách z drahokamů, zatím co zpoza vzdušní, zpoza hrubohmotní trolli, brownie (brauni), nixy, ochránci to

³⁷ Viz Alex. Saint-Yves d'Alveydres „Les clefs de l'Orient“ (Klíče k východu), „Naissance“ (Zrození) a Papus „L'état de trouble“ (Oblast neklidu) 1894.

³⁸ Důkladnější rozbor ukazuje, že toto prostředí sestává rovněž z nesčetných jedinců: atomů. Tento názor nelíbí se sice duchu západnímu, domnívám se však, že jsem povinnen jej uvést. Indové znali a rozvíjeli toto rozřídění od nepaměti; arijsťi adepti popisují sedm oblastí (lokas) oněch bytostí; nechtěje však uváděti než krátké ukázky, jest mi omeziti se na běžné poznámky z okkultní tradice.

³⁹ Stav „ztracených duší“ nesmíme si představovati ve smyslu absolutním. Podle esoterního buddhismu jsou to individuality, jež pro nezralost, duchovní lenost aneb sobectví nejnižšího druhu byly z jednoho evolučního cyklu vyloučeny, aby se v příští epoše evoluční inkarnovaly v prostředí „mladších bratří“ nižšího evolučního stupně, kdež stávají se, jsouce „staršími bratřími“ vyššího evolučního cyklu, vedoucími osobnostmi. Jsou to „opozdilci“, propadlí žákové v západním smyslu školském, kteří pro bývalé současníky jsou jaksi ztraceni; odtud nevhodný název „ztracených duší“. Jejich vyčkávací stav na astrální úrovni nazývají některé okkultní školy „osmou sférou“, „temnou družicí“ a pod. (Pozn. překl.)

pověřivých Walesanů, laškují na prahu chaty. Videc obdivuje vzdušné tvary víl sestupujících v paprscích luny; jenom nejkrásnější umělecká díla lze přirovnati k těmto vděkuplným sylfidám. Celý středověk, unavený hrůzami chmurné mystiky křesťanské, zvedal k nim srdce prahoucí po úsměvech, zatím co sníví obyvatelé Černého lesa, poděšení jejich vrtochy a ženskou proradností, v úzkostech uctívali vzdušné elfy. Nejvyšší kosmičtí elementálové, ohniví poddaní krále Jehuela a jeho sedmi ministrů, žijí v jemných sférách ohně. Salamandři jsou hrozní a blízcí andělů, jejich život je dlouhý a mravy čisté.

Tyto čtyři třídy bytostí odpovídají třem říším viditelné přírody a jsou v ní neviditelnými činiteli. Hierarchie nekonečných stupňů vespolek je spojuje. Podle Paracelsa saganové se rodí, žijí, žení se a umírají,⁴⁰ ale neuchovávají si vědomí své pozemské existence, proto tradice pokládá je za smrtelné.⁴¹ Vědomí a tudíž i nesmrtelnost jen tehda je možná, vstoupí-li oživující jiskra božská do říše lidské.⁴²

Celkem nás elementálové nevidí, jako my nevidíme jich, avšak mohou se státi viditelnými, naleznou-li ve vnějším prostředí s dostatek tvárné hmoty, aby se jí přioděli. Pak vyvolavače ochraňují nebo trápí.⁴³

Vyšleme v noci, když měsíce přibývá, jasnovidce do sfér nadpozemského života, nechejme ho pozorovati na vlnách nadzemského étheru, v oceánu síly oživující naši planetu, tu oslní jeho oči lesk těchto neznámých oblastí, spatří mezi dušemi spravedlivých vznášeti se na souladných vlnách kosmické symfonie Elohimí a kolovati jiná slunce, pronikne do lůna obrovských vln zemské spirály, uzří planetární genie, kterak žehnají národům blahodárnými účinky, zatím co ve dvojím uzavřeném proudu sestupují a vystupují duše bez konce na vlnách nebeského ohně.

Tato vznešená podívaná vyžaduje však čistého vidce, neposkvrněné duše a nerozkladné vůle. Dotýkáme se tu posvátných tajemství extáze. Neradíme, abyste se dali do badání ihned,⁴⁴ nýbrž po letech vytrvalého studia. Již dosti rozsáhlé pole nabízí se vám ke zkoumání, dovedete-li se omezit na obor jasnovidnosti fyzické a na studium nejnižších oblastí astrálních.

To jsou nejběžnější prvky západní tradice týkající se bytostí astrálních; nyní umožníme čtenáři jiný pohled na týž předmět, a tu v krátkosti načrtne indické theorie, uložené ve Vedešu a Puranešu.⁴⁵

---

⁴⁰ Viz „Le comte de Gabalis“.

⁴¹ Proto usilují zvláště oni z nižších oblastí, aby se sblížili s člověkem. Viz „Le comte de Gabalis“.

⁴² Podle Leadbeatera je ohromné množství druhů bytostí živelných, jež svojí inteligencí, jakož i vlohami rozlišují se jako lidé. Většina vyhýbá se lidem, ježto zvuky a výrazy lidské a astrální výrony špatně ovládaných vášní a náruživostí jsou jim nepříjemny. Avšak vyskytují se i případy, že živelné bytosti uzavírají s lidmi přátelství a podle možnosti jim pomáhají. Takové styky jsou však velmi vzácné; častěji projevují však bytosti lhostejnost nebo dokonce zlomyslnost a jsou velmi rády, mohou-li člověka oklamati nebo si s ním šelmovsky zahrávat. A bývají to zejména spiritické seance, kde prozrazují svoji přítomnost žerty, mnohdy velmi hloupými, nebo dobromyslným škádlením. Žertující, používají často podivuhodné síly, jíž svoje oběti (media) tak okouzlují, že tyto nevidí, neslyší, leč co jim tito koboldi suggerují, právě tak, jako magnetisovaný jedinec vidí, slyší a pociťuje, co si přeje magnetisér. Nejsou sice tak mocní jako magnetisér, aby byli s to media úplně si podrobiti, avšak jedince velmi slabé vůle někdy tak zastrašují, že je zbavují dočasně možnosti sebeovládání. V provádění smyslových klamů jsou velikými mistry, takže nejsou řídké případy, že oklamou celou společnost. Indičtí kouzelníci přivolávají tyto bytosti, aby jim svojí podivuhodnou silou, jediné jim vlastní, pomohly oklamati diváky, kteří pak domnívají se viděti scény, jichž není. Jejich vývoj liší se od našeho podstatně, avšak o jeho fázích nevíme téměř ničeho. (Pozn. překl.)

⁴³ V Indii nazývají je čarodějníci nižší kasty „matkami, sestrami nebo manželkami“. Viz H. s. Olcottovy poznámky v jeho překladu Assierova díla „Posthumous humanity“; u Indiánů nalézáme podobné názory. Připojme ještě několik slov k této pneumatologii; badatel namálo získá hieroglyfickou analysou následujících jmen: Kabbala nazývá mužské elementály רוחי *ruchi*, ženské לילית *lilith*. Nad duchy ohně vládne *Jehuel* se sedmi ministry; nad duchy vody *Michael* se sedmi ministry, nad duchy země a vzduchu princ *Asmodel*. *Ruchiel* a tři ministři vládou duchům větrů, *Gabriel* duchům bouře, *Nariel* duchům krupobití, *Maktuniel* skalním skřítkům, *Alpiel* duchům ovocných stromů, *Sarael* duchům stromů ostatních, *Mesannahel* duchům poesie, *Hariel* a tři ministři duchům dobytka; tvorům zemským a vodním *Sanniel*, ptákům *Anpiel*.

⁴⁴ Operace nezbytně vyžadují nástrojů a zvláštních ritů, o nichž pojednati není mně dovoleno.

⁴⁵ Čerpali jsme z vědeckého spisu „Bhutas, pretas, piśachas“ R. Anantakrišna Šastra, Madras, 1895.

Podle Rig-Vedasja (IX., XVI., 20) je patero řádů stvořených věcí: Bohové, lidé, gandharvas, hadové a pitaras (duše předků).⁴⁶ Zde pojednáme o třídě třetí a poslední. Je známo, že jedna ze základních teorií vedantismu učí, že prakritis (prvotní hmota, prima materia) diferencujíc se, odívá se třemi kvalitami (gunais).⁴⁷ Prvý gunas nazývá se světlo (sattvam), netečné a trpné; Osvěcujíc pracuje k projevení věcí; druhý nazývá se vášní (ragas), je příčinou přitažlivosti a pohybu; třetí zve se temnotou, nevědomostí (tamas), je netečný, temný a potlačující. Všechny bytosti sestávají z těchto tří vlastností v různém stupni činných; jimi se rozlišují a dle nich se třídí i bytosti neviditelné; Išvara Krišna počítá jich osm,⁴⁸ Sankhja Karika (LIII) je blíže určuje, jakož i Bhagavadgíta (IX., 25 a XVII., 4) a Manu (XVIII., 44, 47, 49, 50), jak ukazuje následující tabulka, již lze také číst jako tabulku Pythagorovu.

Gunas:	Sattvam	Ragas	Tamas
Sattvam	Brahman Pradžapati Viras	Devas Soma Pitaras	Viditelní tvorové
Ragas	Gandharvas Jakšas (polobohové)	Viditelní tvorové	Viditelní tvorové
Tamas	Rakšasas Pišačas (démoni)	Viditelní tvorové	Viditelní tvorové

Moderní⁴⁹ spisovatelé rozlišují následující třídy bytostí:

- a) Rupa-devas; jsou to planetární duchové ve vztahu k úrovni rupa-lokam; mají různé tvary.
- b) Arupa-devas; nejvznešenější planetární duchové spravující úroveň arupa-lokam; jsou beztvární a čistě podmětní.
- c) Pišačas; „skořápky“ žijící v kama-loke, po přechodu Já do devachanu.⁵⁰
- d) Mara-rupas; „kukly“, abnormálně přitahované hmotou; nežijí ani psychicky, ani spirituelně, a proto nemohou vejít do devachanu.
- e) Asuras; elementálové lidských tvarů.
- f) Zvířata; elementálové nejnižšího řádu, náležející různým třídám zvířecím nebo oblastem přírodních sil.
- g) Rakšasas; démoni, duše neboli astrální útvary čarodějů; lidé, dosáhnoucí mezi zapovězeného vědění. Ať mrtví nebo živí, znásilnili přírodu.

Předchozí pojmenování značí prostě různé *existenční stavy* božské jiskry vyvinující se na čtyřech astrálních úrovních a ve třech fyzických říších, aby dobyla v člověčenství vzácného daru svobodné vůle; nad nimi vznášejí se zářící říše devanam a nad těmito děti Šivasja.⁵¹ Tyto astrální bytosti mají těla – avšak karmana⁵² (nesprávně karmou) nepodmíněná – krásná i ošklivá, podle stupně spirituality, mohou se však zdokonalit patřením na Brahma (Čhandogja-Upanišad VIII./VII., 3).

⁴⁶ V Sájánových komentářích. Višnu-puranani popisují tyto tvory v knize I., kap V..

⁴⁷ Deví Bhagavata III., VIII., 4. Ohledně vymezení viz dílo Bhagavad Gita, XIV., 6, 7, 8 a Išvara Krišna.

⁴⁸ Vypočítává vykladač Gódapada. Amara Sinha rozvádí toto rozřídění v díle Namalinganusasane.

⁴⁹ Man, Fragments, str. 131 a další.

⁵⁰ Pišačas pochází od slova pišaata z kořene aš, jísti; jsou to bytosti zlé; pretas (desinkarnované duše) jsou podobné bytostem bhutani, jenže poslední přestávají být dotěrnými, vyplní-li člověk jejich přání.

⁵¹ Šiva je tvůrcem duchů stínu (kali-puranam, XXXI., 88), kteří se dělí na 26 společností, v nichž převládají poněkud více ženští duchové, a ty opět dělí se na tři veliké tříty: 1. Balagrahas (původci dětských nemocí), jichž vůdcem je Subramaniah, nejmladší syn Šivasja; 2. Pramathadi Ganas (odpůrci dobrých rozhodnutí a dobrých podniků), jich hlavou je nejstarší syn Šivasja, Vinajaka; 3. Mataras a bhaginjas, ženští elementálové, ze všech nejohybnější; jim vládne Párvati, manželka Šivasja. Řadí se k duchům, již vládou mrtvolám (Kali-puranam, kap. 49), dílům smrti (Bhagavata, X., 63, XI.) atd.

⁵² Vjasa, Vedanta Sutra, I., III., 26–43.

Všechny uvedené neviditelné bytosti mohou člověka posednouti (zmocniti se lidského organismu a projevovati se jím); posedlost vyššími duchy je blahodárná, posedlost zlými bytostmi škodlivá. Uctíváním můžeme jim však uniknouti anebo si je nakloniti. Prvé uctíváme rozjímáním o Atmanas, druhé vyhlazením žádostí, třetí skutky. Gandharvas reagují na hudbu, vůně a květiny, jakšas domáhají se pozemských dobrodiní, rakšasas libují si ve výparech krve, prolité v lité válce; zaženeme je mantrais (zaklínáním). Elementálů se zbavíme, nabídneme-li jim misku rýže nebo splníme-li jejich přání, aneb rity černé magie.⁵³

O vidcích.

Přístupující k jasnovidným pokusům nestačí, známe-li obecnou theorii, nýbrž dlužno přizpůsobiti se každému jednotlivému případu. Proto vysvětlivše mechanism jasnovězení, shrneme v těchto řádcích způsoby, kterak postupovati v povšechné přípravě se zřetelem k experimentující osobě. Všichni nehodí se stejně k vyvinování jasnovidnosti; rozhodují tu prostředí (život, domov atd.), narození a zvyky. Astrologicky, sestavením horoskopu lze určití dosti přesně subjektův temperament a stupeň rozvoje jeho psychických smyslů. Směrodatnými jsou tu vlivy horních planet, *urana* a *neptuna*, jež uplatňují se výjimečně a jen v naší rače u jedinců vyspělejších. „Je-li neptun mocný, pracují jeho aspekty se sluncem a měsícem mocně k rozvoji jasnovidnosti. Neptun zasahuje činně do rozvoje povahy lidské, jen když se nachází poblíž domů I., X., VII., a IV., tedy v *postavení rohovém*; tehda jsou jeho účinky důsledně mocné.“⁵⁴ Raphael⁵⁵ tvrdí, že kvadratura a opozice urana se saturnem rovněž napomáhají k jasnovidnosti. Jsou ještě jiná postavení, jež přispívají k probuzení této schopnosti; nalezneme je ve znamenitých moderních úvahách astrologických. Nelze-li však použití nativity – operace dlouhé a vyžadující přesnosti – zvláště jedná-li se o rychlý pokus, možno použití *metody čtyř temperamentů*.⁵⁶ Není to systém suše analytický, nýbrž živoucí a plodná adaptace velikého díla Slova v zevnějšku člověka.

Mistři tyto metody znali a Elifaš Lévi v jedné své knize o magii rozřídil schopnosti podle čtyř temperamentů takto: temperament nervosní jeví náchylnost k jasnosluchu a ke geomancii, cholericý snáze vyvolává zjevy nebo je určuje, sanguinický vyvíjí schopnost psychometrickou a lymfatický jasnovidnou.⁵⁷ Jedinci, jichž oči a vlasy jsou různě zbarveny, nejvíce disponují k magickým schopnostem. Ke konci poslední a důležitá rada: *Buďme si vždy vědomi, že naše skutky vytvářejí v neviditelnou jim odpovídající útvary; krásné, byly-li skutky vznešené, ošklivé, byly-li sobecké. Děšivé obrazy, jež zpravidla zříme na počátku pokusů, bývají symbolickými obrazy šerednosti naší vlastní duše; proto zbavme se nejdříve této šerednosti!*

Rozřídění zrcadel.

Nejstarším dokumentem o magických zrcadlech jsou Mojžíšovy poznámky o *úrím a tummím*.⁵⁸ Toto tvrzení zdá se býti odvážné, uvážíme-li nesrovnalosti různých komentátorů, týkající se tohoto

---

⁵³ Šad Karma Dipika.

⁵⁴ Selva, *Traité d'astrologie généthliaque* (Základové astrologie nativní); viz též Abel Haatanovu *Astrologie judiciaire* (Hvězdopravectví).

⁵⁵ *Guide to astrology* (Průvodce astrologií).

⁵⁶ Viz Poltiho a Garyovu brožuru téhož jména.

⁵⁷ Podotýkáme, abychom předešli nedorozumění, že názvosloví Elifaše Léviho neshoduje se s termíny Poltiho a Garya; navykne-li si trochu na to, porozumíme jim snadno.

⁵⁸ V tak zv. Aaronově náprsníku (obřadním rouchu židovského velekněze) byly uschovány dva větší drahokamy veliké ceny, jeden hladký (tummím) a druhý s body (úrím); jich dotazoval se velekněz v důležitých otázkách. (Pozn. překl.).

předmětu. Filón Žid⁵⁹ v nich spatřoval obraz čtyř symbolických zvířat,⁶⁰ jiní stotožňovali je s dvanácti kameny na efodu⁶¹ a Elifáš Lévi s dvěma onyxu, jež tvořily sponku k náprsníku veleknězovu⁶²; jedni viděli na nich nesdělitelné Jméno⁶³, druzí jména dvanácti kmenů israelských, zatím co jednoduché prozkoumání biblického textu nám ukáže, že žádný z uvedených výkladu plně neuspokojuje. Vysvětlivky, jež se nacházejí v *Umění magickém (Art magic or mundane, submundane et supermundane spiritism, New York, 1876)*, podal jeden planetární génius v krystalu:

„Nejlepší a nejstarší metoda věštčí je krystalem nebo urimem a tummimem. Její původ je nebeský a inspirace, vidění a spojení, získaná krystalem prostřednictvím člověka čistého a svatého, byla vždy božská a prosta jakéhokoli lidského vlivu. Moderní praxe s krystalem je právě tak účinná, jako bylo užívání urimu a tummimu u židů. Jasnovidce podává krystalem neklamná sdělení. Ve skutečnosti neobjevují se duchové v krystalu, avšak vidci dostává se magnetické pomoci, aby pronikl hloubkami duchovního světa prostřednictvím průhledného nástroje, jímž navazuje velmi důvěrné styky s duchy, kteří rádi rozmlouvají se smrtelníky.“

Hieroglyfická analýza hebrejských slov potvrzuje tento způsob vidění. Kořen tummimu: TM je „znakem všech znaků, symbolem veškeré dokonalosti, dokonalým obrazem vesmírové duše“. Plural (množné číslo) IM značí trpný vesmírový projev: Hlavní idea je tedy idea odrazu, obrazu přijatého a věrně podaného zrcadlící plochou magického krystalu. Urim je nejvyšší manifestací světla, jež zhmotněno sahá až k odrazejšímu zrcadlu. Buďsi tomu jakkoliv, nevysvětluji více, nechtěje vnučovati svého náhledu.

V Indii ještě dnes užívají „zasvěcení žáci“ v podzemí chrámů zlatých zrcadel. Starověk znal rozmanitá kovová zrcadla pro magii černou i bílou. „Thesalští Sagastové psávali na zrcadla svoje nesrozumitelné formulky krví; jakmile měsíc – druhé zrcadlo – odrazil krvavé značky, objevila se odpověď sama od sebe na jeho stříbrolesklé přibývající ploše. Tak se věštilo.“⁶⁴

V Japanu zhotovují magická zrcadla velikých rozměrů z ledvínce (nefritu) anebo jiného dokonale hlazeného kamene; velmi krásné vzory nacházejí se v Guimetově⁶⁵ museu. Papus popsal v jedné schůzi *Neodvislé skupiny pro esoterní studiu* magické zrcadlo, dovezené z Indie malířem

---

⁵⁹ Filón-Žid pocházel ze vznešené rodiny židovské a narodil se prý v Alexandrii kolem r. 25. před Kr.; zemřel v polovině prvního století po Kr. Byl velmi pečlivě vzdělán, a jsa velkým cítelem Platona a Pythagory, snažil se seč byl, aby vědecky sloučil židovskou teologii s filosofií řeckou. Jeho učení, jemuž nelze upřítí veliké hloubky, je snůškou názorů platonských, novopythagorejských, stoických, eleátských a j. V Písmu vidí studnici veškerého vědění, zakrytou formou všelikých, alegorických, nepravdivých vypravování, ukrývajících pravý, vnitřní smysl, známý jedině zasvěcencům. Moudrost a mravnost vidí v napodobení Boha a konečný cíl lidského života ve spojení s ním, což nazývá synovstvím božím. (Pozn. překl.)

⁶⁰ Viz Gaffarelovy *Curiosités inouyes (Neslýchané zvláštnosti)*: „Praví tedy (Filón-Žid), mluvě o dějinách, skrytých ve zmíněné kapitole o Soudcích, že Micheáš zhotovil z jemného zlata a stříbra tři sošky hochů a tři sošky telat, tolikéž lvů, orlů, draků a holubic; přál-li si kdo jejich věštby, aby se něčeho tajného dozvěděl o své ženě, dotazoval se holubice, o svých dětech sošky hochů, o bohatství orla, o moci a síle lva, o plodnosti cheruba nebo telete, o počtu dnů a roků draka.“ Dogma a rituál vysoké magie, II., str. 144.

⁶¹ Efod je obřadní roucho židovského velekněze, jehož jedna část visí mu s ramen vpředu, druhá vzadu. Efod, spjatý s Aaronovým náprsníkem sponami z onyxů vroubených zlatem, tvořil s ním jeden celek. (Pozn. překl.)

⁶² „V bibli lze se dočísti, že velekněží dotazovali se Pána o radu na zlaté desce posvátné archy uprostřed cherubů či sfing s tělem býčím a orlími křídly a že dotazovali se pomocí terafimů skrze úrim, tummím a efod. Jak známo, efod byl magický čtverec s dvanácti slovy, vyrytými na drahokamech. V hebrejštině značí slovo terafim hieroglyfy či obrazná znamení; úrim a tummím značilo nahoře a dole, východ a západ, ano a ne, a toto znamení odpovídalo dvěma sloupům chrámovým, Jakinu a Boasu. Když tedy velekněz chtěl, aby věštba promluvila, vytáhl namátkou terafim čili zlaté destičky, na nichž byly značky čtyř posvátných slov, a po třech je položil kolem velekněžského náprsníku čili efodu mezi úrim a tummím, t. j. mezi dva onyxu, jež sloužily za spony řetízku efodu. Onyx vpravo znamenal Gedulah čili milosrdenství a velebnost, onyx vlevo shodoval se s Geburou a značil spravedlnost a hněv.“ Elifáš Lévi: „Dogma a rituál vysoké magie“, II., 144-145. Vydalo naše nakladatelství za Kč 27,50. (Pozn. překl.)

⁶³ יהוה יהוה Jehovah. (Pozn. překl.)

⁶⁴ Stanislav de Guaita: „Temple de Satan“ (Chrám Satanův) str. 367.

⁶⁵ J. B. Guimet, francouzský průmyslník a hudební skladatel, vynálezce umělé výroby ultramarínu, založil v Lyonu bohatou odbornou knihovnu a sbírku čínské a japonské keramiky. Cestoval mnoho po Indii, Číně a Japanu za účelem náboženských studií. Pozn. překl.

J. Tissotem. V podstatě je to průzračná krystalová koule, na níž subjekt upře oči. Středověcí magové používali zrcadel cínových nebo měděných; krystalu sv. Heleny používali rovněž; v dalším pojednáme o jeho posvěcení. Proslulý Nostradamus nebyl astrologem, nýbrž jasnovidcem, a všechny svoje věštby viděl v zrcadle. Dru J. Deeovi, nejslavnějšímu okultistovi z dob renaissance, daroval duch velmi vzácný magický kámen⁶⁶; rukopisy knihovny cottonienské zmiňují se o něm jako o krystalu; jiní pisatelé tvrdí, že to byla koule z kamenného uhlí, dokonale vyhlazená a opatřená držadlem. R. 1842 našli ji u Horace Walpolea v Strawberry Hill; pak byla prodána neznámému za 336 franků.⁶⁷

K černým zrcadlům řadíme arabské zrcadlo *mandeb*, o němž v dalším ještě pojednáme; pak zrcadlo du Potetovo: je to kruh nakreslený uhlem na podlaze.⁶⁸ Ze všech zrcadel, jež vynalezli žáci tohoto mocného magnetizéra, je nejlepší následující: Oválný lepenkový kotouč (asi 10 cm v průměru) polepíme z jedné strany cínem (stanoilem), z druhé sukнем. Operatér toto zrcadlo silně zmagnetuje, načež, je-li potřebí, položí na pravou dlaň, prsty obemkne okraje jako magnetickými hroty, z nichž roní se fluidum, a ze vzdálenosti asi jedné stopy od nosního kořene upřeně naň zírání; má-li se co udáti, dostačí desítiminutové zírání do zrcadla, aby nastalo vidění.⁶⁹

Zrcadlo Swedenborgovo. Cahagnet popisuje je v *Arcanes de la vie future* (Arcana budoucího života) a v *La magie magnétique* (Magie magnetická); způsob jeho výroby byl odhalen Cahagnetově somnambule duchem, jenž byl kdysi oddán osvícenému švédskému vidci: „Jemně rozmělněnou tuhu smísíme s přiměřeným množstvím olivového oleje a na mírném ohni roztopíme, až se obě hmoty řádně smísí na čisté stejnorodé těsto; horkou směs vylijeme poté na kousek čistého obyčejného skla položeného na dvě dřívka a předem ohřátého, aby neprasklo; hmotu vyléváme na sklo velmi opatrně, aby všechny jeho části byly jí stejnoměrně pokryty; vzniklé nerovnosti vyrovnáme štětcem, a je-li vrstva nečistá, posypeme ji tuhovým, jemně prosetým práškem, čímž vznikne velmi celistvý, hladký amalgam. Takto připravené zrcadlo položíme vodorovně, necháme vychladnouti a použijeme teprve za několik dní, když jsme je dříve vhodně zarámovali. Má tu přednost, že neunavuje tolik zraku a silně nezrcadlí okolních předmětů; při pokusu nutno umístit je tak, aby neodráželo osoby do něho zírající. Používáme ho jako jiných magických zrcadel; postavíme se za osobu, jež přeje si vidění, a hledíme upřeně na její záhlaví (nad krční jamku, kde se nalézá mozeček) s pevným přáním, aby fluid promítaný naším pohledem, spojil se s jejím fluidem a ji osvětil. Zároveň prosíme ochranného ducha oné osoby, aby, uzná-li to za vhodné, usnadnil vidění. Tímto zrcadlem docílil jsem týchž výsledků jako jinými zrcadly.“⁷⁰

V *Almanachu maga* (L'Almanach du magiste) z r. 1894 nalezneme pojednání o pokusech, konaných magickým zrcadlem, zhotoveným z dřevěného, lehce zuhelnatělého kotouče. Hle, co praví experimentátor o svých viděních: „Po několika minutách upřeného zírání plocha zrcadla se zamlží a pokryje jemnou modravou parou. Zanedlouho páry přibývá, až mění se v jakési modravé a fosforeskující světlo, jež ozařuje okolní předměty zvláštním leskem; nakonec válí se v hustých mračnech po zrcadle i mimo ně. Pak teprve objevují se vidiny, někdy velmi zřetelné, odnášející se k vidcovu přání“.

K lesklým zrcadlům řadíme i zrcadlo *Cagliostrovo*, sv. Heleny, krystal neboli zrcadlo magnetické, zrcadlo narkotické, jehož tekutá náplň připravovala se destilací magických rostlin, atd.⁷¹

⁶⁶ Viz výborný článek našeho zeleného bratra Alberta Poissona „Život Jana Deea“, uveřejněný v „L'Initiation“ (v prosinci 1893 a v dubnu 1894).

⁶⁷ „Art magic“.

⁶⁸ M. Edmond Bourdain uveřejnil (v „Paix universelle“ [Všeobecný mír] 10. ledna 1895 a v „Progrès spirite“ [Duchovní pokrok] 1. února) vypravování spiritistů, experimentovavších s du Potetovým zrcadlem, že vyvolání duchové objevili se v černém kruhu, odpovídající na kladené otázky. Viz podobná vypravování o evokacích zemřelých ve sklenici naplněné inkoustem u Indů. „Theosophist“, srpen 1882, březen 1883, prosinec 1884.

⁶⁹ Cahagnet „Magie magnétique“ (Magie magnetická), str. 82.

⁷⁰ „Magie magnetická“, str. 83 (ve francouzském originále). – Cahagnet vyráběl i starověká magická zrcadla z mědi a zinku, jež pojmenoval zrcadly galvanickými; byla velmi pečlivě hlazená a účinná; jich magnetism byl pozitivní, elektrický.

⁷¹ V Ragonově díle „Maçonnerie occulte“ (Okultní zednářství) pojednává se podrobně o magických kotoučích, jichž může inteligentní experimentátor dobře použít k pokusům jasnozřecím.

„Byla to skleněná baňka naplněná čistou vodou aneb magnetovaná křišťálová koule (předměty silně lámající světlo astrální), do nichž nechával Cagliostro dlouho zírat svoje „holoubky“; jak nazýval nevinné hochy a dívky, jichž používal za trpné vidce a jež ovládal výrony své magnetické vůle. Tyto malé bytosti viděly odehrávat se řetěz budoucích událostí jako serie obrazů vpravdě sibylských, konkrétních proroctví, jež čekají jenom na vysvětlení. Holoubci pracovali na zavolání. A když Cagliostro přednesl pojednou nadšeným a vášnivým hlasem vzletný výklad, tu zkontroloval největší posměváčky a pochybovače.“⁷²

Konečně hrabě de Gabalis podává předpis ku zhotovení čtyř druhů mystických vabidel živelných duchů; abychom přivábili salamandry, užijeme skleněných koulí naplněných obyčejným ohněm, udržovaným po čtyřicet dní; pro sylfy naplníme je zhuštěným vzduchem, pro undiny vodou a pro skřítky zemí. Ponecháváme čtenářovu důvtipu, aby odkryl pravý smysl tohoto předpisu.

Magická zrcadla lze tedy rozdělit dle tvaru následovně:

1. Na kotouče a nástroje černě zbarvené – *zrcadla saturnova*;⁷³
2. na baňky a krystaly naplněné vodou – *zrcadla měsíční*;
3. na sférické části kovové – *zrcadla sluneční*.

Prvá se hodí nejlépe jinochům, druhá ženám a třetí, více syntetická, vidcům bez vůdce.

Uvedená zrcadla lze opět rozdělit na čtyři druhy, přihlížíme-li k temperamentu experimentujících osob; a tu možno voliti i jejich složení ve shodě buďto se čtyřmi temperamenti zvířetnickými aneb sedmi planetárními; je to snadné, přes to, že málo rozšířené v theorii o souvztažnostech.

Takovéto jsou základní rozdíly mezi magickými zrcadly. Snad, experimentující, naleznete mnoho jiných; než nekalmě vynálezčům radosti z jejich objevů.

---

⁷² Stanislav de Guaita: „Le temple de Satan“ (Chrám satanův), str. 342.

⁷³ Úmyslně jsem vynechal všechna pravidla o rozměrech magického zrcadla, o jeho zakřivení, způsobu užití, vyčkávaje dokonalejších pokusů.

ADAPTACE

Praxe.

Je základním pravidlem veškerého okultního experimentování – a v jasnovidných pokusech platí to v míře nejvyšší – abychom používali předmětů jen posvěcených a abychom ničeho nepodnikali bez předchozího vzývání Neviditelná. I při vyvinování jasnovidnosti třeba nástroj předem posvětit. Vyjmenujeme tu některé rity, počínající nejjednodušším.

Vyvinování jasnovidnosti sklenicí vody. Papus doporučuje následující způsob, jež lze právě tak dobře použít ve veřejném salonu jako v tichu modlitebny.⁷⁴

„Nejjednodušším magickým zrcadlem je křišťálová číška (nikoli skleněná), naplněná až po okraj vodou. Za číši postavíme dvě svíce a vše je připraveno k operaci, jež vyžaduje dvou osob, subjektu a vůdce. Subjekt usedne si tak, aby dobře viděl povrch vody. Operatér, stoje za ním, položí mu pravici na hlavu, volaje třikrát anděla Anaele, jemuž tento úkon je zasvěcen. Za minutu (v příznivém případě) vidí subjekt, kterak voda začíná vřít a objevují se barvy vidma; konečně nastupují vise a odpovědi na myšlené otázky.“

Magické zrcadlo kovové. Následujícího posvěcovacího ritu, uloženého v *Šalamounových klíčcích* (Claviculae Salomonis)⁷⁵, užívali hojně magové ve středověku:

„Na lesklý, dobře hlazený a mírně vpouklý kotouč ocelový napište krví bílého holuba (samce) do čtverce (na obvodu) čtyři jména boží.⁷⁶

JEHOVAH	ELOHIM
METTATRON	ADONAI

a vložte je do čistého bílého plátna. O novoluní, v první hodině po západu slunce přistupte k oknu, pohlédněte zbožně k nebi a rcete:

Věčný! Ó králi věčný! Bože nevýslovný, jenž Jsi stvořil všechny věci z lásky ke mně a ve své skryté úradě pro blaho lidí, pohlédni na mne, N..., svého nehodného služebníka a viz můj čistý úmysl. Rač mi seslati Svěho anděla Anaele k tomuto zrcadlu, aby přikázal, poručil, nařídil svým druhům, Tvým poddaným, stvořeným Tebou, ó Všemocný, jenž Jsi byl, Jsi a budeš na věky věkův, aby Tvým jménem mne poučili a mně ukázali, oč je požádám.

Pak vrzte na žhavé uhlí vhodné kuřidlo (orientálský šafrán), a rcete:

V tomto, skrze toto a pro toto, co vrhu před Tvoji tvář, ó Bože můj, trojjediný, dobrotivý, nejvznešenější, jenž vidíš nad cheruby a serafy a jenž ohněm souditi budeš věky, vyslyš mne!

⁷⁴ „Almanach maga“, III., a „Základové praktické magie“.

⁷⁵ Vyňato z Papusových „Základů praktické magie“.

⁷⁶ V „Základech praktické magie“ neuvedl překladatel čtvrtého jména hebrejsky psaného, což tuto doplňuji:

יהוה	אלהים
מטטרון	אדני

Nyní okuřte zrcadlo, držíce je v pravici nad novou železnou nebo hliněnou (z pálené hlíny) páneví, aby nasáкло dýmem kuřidla a znovu přednese třikrát předchozí modlitbu. Poté třikrát dechněte na zrcadlo a vroucně proneste:

Přijď, Anaeli, přijď a nechť je Ti příjemné býti u mne svojí vůlí, ve jménu Otce všemohoucího ť, ve jménu Syna všemoudrého ť, ve jménu Ducha svatého nejlaskavějšího ť, přijď, Anaeli, ve jménu hrozného Jehovy, přijď, Anaeli, skrze moc nesmrtelného Elohimu, přijď, Anaeli, skrze sílu všemocného Mettatrona, přijď, Anaeli, ke mně, N... (vyslovíte svoje jméno do zrcadla) a poruč svým poddaným, aby mně s láskou, radostí a mírem ukázali skryté věci. Tak se staniž. Amen.

Vykonavše to, pozdvihněte oči k nebi a rcete:

Všemohoucí Pane, jenž pohybuješ vším dle libosti, vyslyš moji prosbu, a budiž Ti příjemnou moje žádost; račiž popatřiti na toto zrcadlo a mu požehnati, aby Anael, Tvůj služebník se svými druhy na něm spočinul a vyhověl mi, N..., Tvému ubohému a bídnému sluhovi, ó Bože požehnaný a nejvznešenější nade všemi duchy nebeskými, jenž trváš a vládneš ve věčnosti nad dobrými. Staniž se. Amen.

Nato pokřižujte sebe i zrcadlo; tak operujte po čtyřicet pět dní následujících, až se vám zjeví Anael v podobě krásného děčka, pozdraví vás a nařídí svým druhům, aby vás poslouchali.“

Poznamenáváme, že není vždy potřebí plných čtyřiceti pěti dnů, aby zrcadlo bylo dokonáno; někdy se duch zjeví čtrnáctého dne. Vše záleží na úmyslu, zbožnosti a vroucnosti operátorově. Jakmile se vám objeví, požádejte ho, oč chcete, a poproste jej, aby se vám zjevil pokaždé, kdykoliv jej zavoláte, přejíce si něčeho. Později, chtějíce viděti v zrcadle a obdržeti žádané, není třeba přednáseti všechny tuto vypsané modlitby; okouřivše zrcadlo, rcete:

Přijď, Anaeli, přijď, a nechť je Ti příjemné atd, až po Amen.

Ukončivše operaci, odešlete ducha, řkouce:

Děkuji Ti Anaeli, že Jsi přišel a vyhověl mé prosbě; odejdi v pokoji a přijď, až Tě zavolám.“

Anaelovým kuřidlem je šafrán.

Zrcadla Saturnova. Kotouče toho druhu zjevují jen duchy nižší nebo zlé aneb předměty fysické; nesvěti se.

Zrcadlo „svatě Heleny“. Udělej olivovým olejem na křišťálové sklenici kříž a napiš pod něj „Svatá Helena“. Pak vlož tuto číši do pravice čistému a ctnostnému hochu, manželsky zrozenému, klekni za ním a pomodli se třikrát vroucně:⁷⁷

Obracím se k Tobě, svatá paní Heleno, matko krále Konstantina, která jsi našla kříž našeho Spasitele, Ježíše Krista, skrze Tvoji svatou zbožnost, skrze nalezení svatého kříže, skrze svatý kříž, pro radost, kterou jsi měla, naleznuvši svatý kříž, a skrze vše dobré, jehož ustavičně prožíváš, prosím Tě, abys mi v této křišťálové číši ukázala, oč Tě prosím, a co bych spatřiti chtěl. Amen.

Jakmile hoch uvidí ducha, položte otázky.⁷⁸

*Formule Nostradamova.*⁷⁹ Tento ritus často úspěšně užívají adepty XIX. století k evokacím duchů planetárních a jiných, je nejvznešenější a nejčistší toho druhu; předčí jej pouze tajemný

⁷⁷ Papus ani Sédir nepodávají modlitby celé a překladatel Papusových „Základů“ doplnil modlitbu podle Kiesewetra. Moderní magik upraví svoje invokace podle vlastních názorů a okultních poznatků, jež získal praktickým studiem kabbaly a magie. Pozn.překl.

⁷⁸ Malý Albert a různé jiné grimoiry.

⁷⁹ Nostradamus (1503–1566), pravým jménem Michael Notre-Dame, francouzský astrolog-videc a tělesný lékař Karla IX. Vydal v Lyoně prorocká čtyřverší „Centuries“, jež církev teprve v osmnáctém století zakázala, poněvadž Nostradamus v nich prorokoval pád papežství. Na počátku a během světové války citovaly zejména

indický ritus indických žáků⁸⁰ (čelas). Opatřiv si dobrý a jasný kámen, jímž nebyl dosud žádný duch volán, může ho jasnovidce užít ke všem pokusům, vyjma zlé. Nechci právě říci, že je nutno upotřebit kamene výhradně k dobrému, neboť lze se tázat i na mnohé malicherné i frivolní věci světské. Avšak necht' nikoho nenapadne, aby ho užíval k akcím zlým nebo bohaprázdným; napravil by to jen vroucí modlitbou k Bohu. Nepoužívejte prostředníka k této modlitbě, nýbrž pevně a pokorně doufejte v Boha, že vám sešle ochranného ducha, skrze něhož užití žádané zjevy.

Připravivše se, zírejte do krystalu a dříve než požádáte o zjevení, tažte se po jménu ochranného ducha; kdověděvše se jména, žádejte, aby se vám zjevil duch; jakmile se zjeví, požádejte ho o vhodné pokyny. Tažte se ho, kdy a kde přeje si vám se zjevovat a kdy budete moci volati jiné duchy. Poproste ho, aby ochraňoval krystal a zabránil příchodu zlých duchů a aby vám včas dal výstrahu o jich útoku, abyste se mohli brániti. Ujednávše to, propusťte ho; při první evokaci nemá býti déle zdržován než půl hodiny. Vyvoláváte-li ho po druhé, je třeba dříve, než mu dáte otázky, abyste ho třikrát exorcisoval pevnou a mocnou vůlí; nezmizí-li, lze s ním najisto počítati. Můžete pak pokračovati ve vyvolávání a prodloužití dobu operace podle vzájemného dohodnutí; přeje-li si duch odejít, může i bez odeslání, je-li však duch ještě přítomen, nezapomeňte na odeslání, ukončující sedánku. Vyvoláváte-li duchy vzdušné nebo duchy nižšího řádu, jako na př. duše mrtvých, užívejte vždy formulky: „*Je-li vám vhod a příjemné*“ nebo „*dle vašeho přání*“; zejména tak učíňte, obracíte-li se na ducha živé osoby. Uvedených slov netřeba, jedná-li se o ochránce nebo jiného vyššího ducha. Nedoporučuji vám, abyste užívali anděla přímo nebo nepřímo k nabytí peněz. Je možné, že by vám nějaký čas konal dobré služby, že byste byli jím informováni a dostalo se vám zjevů podle libosti, avšak fatální a žalostné následky dostaví se určitě dříve či později.

Máte-li dobrý krystal, důvěřujte mu a zajistíte si spolehlivá vidění; můžete použít i zrcadla, jež je mnohem lepší. Užíváme ho jako krystalu; jeho vidění jsou přirozeně velká⁸¹ a okénko, jež rozevřít do světa spirituálního, dovoluje nejužší styky s evokovaným duchem.

Nejsnazší a nejlepší ze všech způsobů divinačních je níže uvedený; pracuje se jím zprvu sice zdoluhavě, avšak pomalu docházíte k vrcholným poznatkům o duchovnu.

Vzývání. Ve jménu Boha všemohoucího, jímž žijeme, jenž námi pohybuje a jímž trváme, prosím pokorně ochranného anděla, aby se mi zjevil v tomto zrcadle.

Když se duch zjeví, můžete se ho dotazovati a dostane se vám pokynů; na př. dovíte se, kdy je třeba ho zavolati znova a na jak dlouho.

Abyste nastalo vidění. Ve jménu Boha atd... prosím pokorně ducha tohoto zrcadla, aby mi dopřál vidění, jež by mě zajímalo a poučilo. (Jmenujte, co chcete užít.)

Abychom viděli určitou osobu. Ve jménu Boha atd. prosím tě N..., aby ses mi zjevil v tomto zrcadle, je-li ti to milé a příjemné. (Nikdy nezapomeňte na tato slova.)

---

theosofické revue německé Nostradamova proroctví, aby dokázaly, že v této příšerné válce národů zvítězí Němci a zahynou Angličané a Francouzi. A jako exoterním výkladem Písma lze „dokázati“ –můžeme-li použít tohoto slova – všeliké nesmysly v náboženství, vědě i filosofii, tak nepochopenými verši Nostradamovými a jednostranným výkladem nativit mocnářů a horoskopů politických lze komukoli prorokovati pád i štěstí. A toho využili němečtí theosofové v míře přehojné; až hnus nás jímál, když jsme četli násilně zkroucené výklady planetárních postavení vůdčích osobností Dohody a politických horoskopů zemí Němcům nepřátelských; maně tázali jsme se sebe samých: Jsou to tíž němečtí theosofové, kteří před válkou ve své lásce ke zvířatům doporučovali celému theosofickému světu úplné vyholování hlavy (aby se zamezilo zavšivení a tím zabíjení našich „mladších bratří“), kteří pak ve válce dodávali vojínům odvahy poukazem na nutnost vedení boje až do konce ve jménu „odvěkého zákona karmického“ a vedoucích astrálních geniů německého národa a kteří ve své bezmezné zotročilosti vůči až na Avatara povýšenému Vilému Krvavému tučným písmem tiskli ve svých theosofických časopisech mota: Alaaf Germanien, Civis germanus sum, Werde der du bist a pod.? Jenže kdo rozumí astrologii, rozumí i astrologickým výkladům takového Tieda, Niemeyera, Pöllnera a j., z nichž poslední prorokoval ukončení války konce r. 1914 (!). Pozn. překl.

⁸⁰ „Art magic“, str. 420 a násl.

⁸¹ Běží tu o zvláštní druh zrcadla, o němž nebylo ještě pojednáno a jehož rozluštění ponecháváme intuici žákově.

Zaklínání. *Ve jménu Boha atd.... propouštím a odesílám ducha v zrcadle právě se objevivšího, poněvadž to není duch N....(jmenujte ducha), nebo poněvadž to není duch dobrý a pravdomluvný.*

Proneste to třikrát velmi energickým a přísným hlasem, dotýkající se prstem krystalu.

Formulka propouštěcí. *Ve jménu Boha atd... propouštím všechny duchy sestoupivší do tohoto zrcadla a nechť božský mír panuje mezi mnou a jimi.*

Formulku je třeba třikrát opakovati, dříve než jsme ukončili sedánku, i když se duch neobjevil. Opomenutí této formality ničí magickou kvalitu zrcadla.

Mandeb. Magické zrcadlo užívané Araby je trocha hustého inkoustu, vylitého čarodějem na levou dlaň dítěte. Podrobnosti naleznete v dílech hraběte de Labordea a W. Lanea. Léon de Laborde popisuje operaci s tímto magickým zrcadlem takto:⁸² Především napíší se dvě formulky na dva papírové proužky; na jeden průpověď z koránu (kap. 50, verš 21.), na druhý následující invokace: *Taršoun! Tarzušoun! Sestup! Sestup! Bud' přítomen! Kam odešel princ a jeho armáda? Kam odešel El-Amar? Princ a jeho armáda? Zjevte se, služebníci tohoto jména!* Tato invokace je napsána na šesti papírcích a proužek papíru s průpovědí koránu je upevněn na vlasech subjektivých; vše se obkourí vonnou směsí, složenou ze stejných dílů *takeh mabachi* a *konsonbra diaon* (kadidlo a semena koryandru), k nimž se přimísí indická ambra. Jakmile se zjev začne rýsovat na dlani mladičského subjektu, hodí se do ohně první zaříkací formulka za žalmového zpívání slov:

Anzilu aiouha el Džemonia et Džennoum.

Anzilu betakki matalahontontron alejkum.

Taricky atd. (2 krát)

Anzilu (3 krát)

Taricki atd. (2 krát).

Operátér, drže ruku subjektovu, pokračuje, až se zjeví „Zametač“; podotýkáme, že Jan Dee⁸³ a Kelley⁸⁴ viděli rovněž ke konci zaklínání postavu zametajícího muže. Karel Kiesewetter⁸⁵ vidí v tom symbol odstranění hmotných překážek při jasnovidnosti. Je to podivuhodný zjev v ohledu iniciačním. Při podobných pokusech v Paříži konaných neviděli jsme, ani neslyšeli vypravovati o takovém symbolu.

Když zametač zmizel, dal přinést magik de Labordeův sedm planetárních praporků v pořadu σ, ♃, ♄, ♀, ♁, ♃, ☉, a jakmile spálil druhou formulku, praporky zmizely; třetí formulka byla rovněž spálena. Subjekt pak vidí přicházeti voje (čtvrtá a pátá formulka se pálí), jež rozbíjejí stany, zabíjejí vola, vaří jej a pojídají. Vše je připraveno, a teprve nyní mohou se přítomní dotazovati.

Zrcadla Bhatů. Pět anglických důstojníků, mezi nimi i vypravovatel (plukovník Štěpán Fraser) bylo jednou přítomno světelnému reji brahmanských kouzelníků (Mantra-Vallah) v Mattře (v království Agra, na východním břehu Džamny). Město proslulo obchodováním s magickými nástroji a je jedním ze dvou míst, kde umějí vyráběti „parafalin“, gumu, již se užívá k operacím

⁸² Karel Kiesewetter (ve „Sfinze“ 1890) se domnívá, že arabský magik Ab-del-Kader-el-Moghrebi, o němž mluví de Laborde, není než proslulým emírem, který se s námi později znepřátelil.

⁸³ Dr. John Dee (1527–1607) byl vynikající alchymista anglický; studoval na universitě cambridgeské, v Holandsku a v Paříži a ježto horlivě studoval alchymii a astrologii, o nichž vydal i několik spisů, měl pověst čaroděje; proto byla mu odepřena i učitelská stolic na universitě oxfordské. Dlel též u dvora Rudolfa II., který ho jmenoval dvorním alchymistou, ale pro politické pletichy byl r. 1586 z Čech vypovězen. Brzo se však navrátil do Čech a pracoval v alchymické laboratoři Rožmberkově po dvě léta; odtud byl povolán královnou Alžbětou do Anglie a jmenován rektorem učiliště v Manchestru. Zemřel u vysokém věku 80 let v Mortlaku. Pozn. překl.

⁸⁴ Eduard Kelley, anglický alchymista (1555–1597), žil na dvoře císaře Rudolfa II., který jej pasoval pro jeho alchymické umění na rytíře. V Čechách velmi zbohatl, i zakoupil si tu mnoho statků. Když však v hádce jakéhosi člověka zabil, z Prahy uprchl, byl pronásledován, chycen a uvězněn. Na hradě mostském pak ve vězení následkem pádu s okna při pokusu útěku zemřel. Pozn. překl.

⁸⁵ Akademische Monatshefte, 78–82, Mnichov.

s magickým zrcadlem. Zmínění brahmanští kouzelníci nazývají jasnovidný stav *spánkem siolámským*. Někteří mystičtí autorové se domnívají, že tito kouzelníci načerpali svoje vědomosti na „levé cestě“⁸⁶ u svých sousedů Dugpů a Bhutů, leč potvrditi to nemůžeme.

Podáváme tu jen krátce dlouhé vyprávění plukovníka Frasera:

Ujednaného dne odebralo se našich pět důstojníků soutěskami pahorků Čoki do městečka, kde se měl odbývatí tajemný tanec „sebeijeh“. Šejk, starší jednoho sta let, soudě ze ctihodného vzezření a šedivých brad jeho vnuků, přijal je vlídně a učinil hned přípravy k obřadům. Dvě dvojice mladých snoubenců nesoucích hliněné nádoby načrtlo na zemi kruh; nádoby byly naplněny černou, mazlavou, dehtu podobnou tekutinou. Šejk vysvětloval, že tuto hmotu, jež nalézá se ve vulkanických trhlinách hor Mahádeo (v Gondvaně), sbírají hoši a dívky pohlavně nedozralí; možno ji však naléztí toliko v červnu; pak připravují ji tajemným způsobem po čtyřicet devět dní mladí lidé v předvečer svatby. Kruh byl načrtnut podle malého kamenného oltáře, na němž hořel věčný oheň „garunah“. Na třínožce nad ohněm byla postavena velká hliněná nádoba, do níž vlili čtyři mladí operatéři čtvrtinu obsahu svých nádob; několik set přítomných bylo sraženo kolem kruhu; jedna část zběsile tloukla do bubnů a velikých cimbálů, improvisujíc podivnou směs poblíž svatých vytrženců.

Zatím šejk vysvětloval důstojníkům symboly; oheň představuje ustavičně činnou universální duši přírody. Nad ním jsou tři božské síly Parabrahmanas: *Třínožka* jako idea stvoření, ochrany a proměny; *žerd'* pokrytá kožemi brejlovců – znamenitá shoda – korunovaná kokosovým ořechem a zaražená do země před oltářem jako symbol mužské, přísné, vše pronikající tvůrčí síly boha, a *nádoba* nad ohněm jako symbol trpné síly ženské.

Podle rytmu prosebných hlasů, za zvuků měděných fléten, za hřmění bubnů a rozmanitých barbarských nástrojů začíná podivný tanec, skandovaný výkřiky žen a dívek, znenáhla rozrušovaných až k náboženskému šílení; tomuto hlučnému koncertu odpovídají okolní skály jako hlasy devanam, nakloněných vyslyšení přání smrtelníků.

Pružné a půvabné dívky postupující kupředu rozkošnickými a sladkými pohyby, jichž celé tělo jako by se účastnilo, ozdobené veškerou východní nádherou, vyjadřovaly nevyslovitelným kouzlem linií svých vděkuplných ňader, hbitým poklekáním a hadovitými pohyby svých paží nejideálnější poesii lásky; tančice kolem znaku fallického⁸⁷ míchaly stříbrnými lžicemi v nádobách jimi nesených, zatím co dvě dvojice, zahájivší obřad, rytmicky se pohybovaly.

Starý brahman jal se mluvit; jeho bezezvučný hlas, aniž by porušoval kontemplace cizinců, do níž je uvrhlo divadlo a hudba, vnikal magnetickou silou do jejich srdce a zpracovával je jako měkký vosk pro prvou etapu okultního divadla. Řečí květnatou, protkanou orientální poesii odhalil jim pravou podstatu vášně; ukázal na ni jako na skrytý kořen lidské duše, základ veškerého bytí, neviditelnou vzpruhu hýbající veškerým stvořením; zprvu jednoduchá podstata, pak rozdělená v nesčetné hierarchie síly, je hledaným elixírem a všemocnou v ruce toho, kdo ji ovládá. „Hmota v těchto nádobách, připojil šejk, je přesycena vášní, její magickou mocí, a v tomto okamžiku, když hlatě pokryje tato tekutina, vidci spatří nejen scény ze života pozemského, nýbrž i okouzující vidiny sídel bohů. Takový jest pravý klíč;“ brahman skončil svůj výklad. – Mezitím zrychlili hudebníci tempo a tančící pohyby; náhle odloučila se ze dvou prvních dvojic snoubenců starší dívka a zatím co její družky míchaly černou hmotu na ohni, zpívající magické písně, spustila, pokračujíc v tanci, svoji zlatem protkanou sukni aby nabídla okouzleným zrakům diváků královskou almužnu své krásy.

Dokonalé obrysy jejího mladého poprsí koupaly se v jasném večerním vzduchu opálově prosvítající; spleť jejích rozvázaných černých vlasů delikátně oživovala její ňadra a lepé křivky jejích boků; jako zázračný květ nějaké vysněné rostliny korunoval jemný ovál hlavy nádheru chvějícího se poprsí mladičké bajadéry a hra jejích prahnoucích víček zalila okolí magickým kouzlem.

Její umění neznalo chvatných pohybů našich tanců; symboly oživovaly silou vědy vysokých pojetí svatyně, každý její krok odhaloval jedno Arkanum, každé její gesto evokovalo Moc. Vlnité ohýbání trupu, houpání v kyčlích doprovázelo splétání mladých paží a božský pohled panny jako by se cele oddával nejdražšímu ideálu; byly to záchvěvy samé duše, jež jako by se přenášely na tělo způsobem nevyslovitelně cudným; toulavé vlny jejích rozkošnických pohybů vyjadřovaly tisíce

⁸⁶ „Levou cestou“ vyrozumívá se černá magie, již Dugpové i Bhutové prý pěstují. Pozn. překl.

⁸⁷ Phallus, znak mužského pyje. Pozn. překl.

odstínů touhy a studu, uchvacující mlčící diváky: neboť krása sídlí toliko v nevyjadřitelném Tajemství.

Pojednou vyrušila plukovníka z jeho údivuplného pozorování chrámová tanečnice, vybidnuvši jej, aby se podíval na obsah veliké magické nádoby; místo černé vařící hmoty spatřil k svému úžasu nejněžnější barvy co chvíli se měnící ve tvary třpytivých květů a na jejím povrchu spatřil náš hrdina přátele a drahé rodiče a ještě mnoho jiných věcí.

Čtenář-mystik nám zajisté odpustí, že jsme ho unavovali dlouhým výkladem, neboť chtěli jsme ho uvést na cestu vedoucí k nejmocnějším tajemstvím východního chrámu.

Spojení s duchem planetárním. „Kdykoli ochranní duchové nebo andělé nejvyšších stupňů křížují ve světě duchovém, jest jejich okolí čisté a prosto nižších duchů.“

„Potká-li vzdušný duch ducha nebeského, ustoupí tlaku jej obklopujícího vzduchu (aury) a uvolní mu cestu. Takto navštěvují duchové naši atmosféru a nižší oblasti, jako zemi, aniž by se setkali s nižšími individualitami, zejména když si toho nepřejí. Je-li duch volán, aby rozmlouval s lidmi, tu ho ihned zasáhne myšlenka, abych lépe řekl, vůle vyvolavačova a on se zjeví, zaháněje všechny nižší vlivy.“

Ochranné duchy a anděle vysokých stupňů lze spatřiti toliko v urimu a tummimu, krystalu a zrcadle; jiné způsoby divinační, jako číše s vodou, stíny, náčelky, černé tekutiny hodí se k evokacím zemřelých, duchů vzdušných, bludných, zlých a nevyvinutých.⁸⁸

Shrňme všechno krátce: Člověk má utajenou schopnost dorozumívati se s Neviditelnem, a to světlem, zvukem anebo jedním z orgánů astrálních smyslů, jež zná esoterism. V prvním případě probuzená schopnost jest jasnovidnost. Viděli jsme, s kterým prostředím a s kterými bytostmi nás tato schopnost spojuje; konečně snažili jsme se stanovit i nástroj, který by nám v tomto nesnadném a nebezpečném díle nejúčinněji pomáhal.

Moje kratičká studie je velmi neúplná; vykazujeť jak s hlediska theoretického, tak praktického hojně mezer. Přece však ji v důvěře předkládám interesované veřejnosti již proto, že je téměř úplným přehledem všeho, co bylo doposud o tomto předmětu vytištěno. Opravdoví pracovníci naleznou tu v ní pravou a pevnou základnu k divinační praxi.

---

⁸⁸ Art magic.

Bibliografie.⁸⁹

Art magic, or mundane, submundane et supermundane spiritism. New York 1876.

Cahagnet: *Magie magnétique* ou traité historique et pratique, etc.

E. Lévi: *Dogma a rituál vysoké magie*, Přerov 1919.

U. N. Badoud: *Coup d'oeil sur la magie au XIX. siècle*. Paris, Dentu, 1891.

Recherches sur la magie égyptienne par Léon de Laborde. Paris 1841, Renouard.

Papus: *Základové praktické magie*, Přerov 1907. Praha 1920.

Les miroirs magiques, conférence faite au groupe indépendant d'études ésotériques (dans le Voile d'Isis).

Karel du Prel: *Kříž nad ledovcem* (rozebráno).

William Lane: *Moeurs et contumes des Égyptiens* actuels traduit en allemand par le Dr. Julius Theodor Zenker, Leipzig, Dyk.

Görres: *Mystique divine, naturelle et diabolique*, trad. de Ch. Ste-Foi (III. 598–613). Německý originál vyšel v 5 svazcích. Výborné dílo.

Casaubonus: *A true and faithfull relation of what passed for many years between dr. John Dee and some spirits*. London (analýzován par Philophotes dans l'Initiation, janvier-avril 1894).

Lettres édifiantes et curieuses, etc.

De Sagy: *Exposition de la religion des Druses*.

Potter: *Travels in Syria*.

Von Hammer: *Hist. des Sasseins* (?).

Yonatt: *Research into magic arts*.

Col. Fraser: *Twelve years in India*.

Le grand et le petit Albert.

Agrippa: *Philosophia occulta*.

---

⁸⁹ Spisů, jichž použil autor jako pramenů, nepřekládám, aby jich naši čtenáři, domnívající se, že vyšly v češtině, zbytečně neobjednávali. Překládám toliko díla, jež vyšla v českém překladu. Pozn. překl.